

IX. B. 5 315.

45.

Sod

~~IX. B. 5 315.~~

~~XXVIII. 9. 00~~

3. 12. 1690. *Handwritten text on the right edge of the page, possibly a date or reference number.*

DISPUTATIO
De
JURE ARRESTI,

QVAM

In hac Legum nutrice Salana,

EX

Jussu & decreto Nobil. mi Jctorum Ordinis,

SUB PRÆSIDIO

Viri Ampl. mi ac Consult. mi

DN. D. JOHANNIS SUEVII,

Antecessoris publici, Dicasterii Provincialis, Facul-
tatis Juridicæ ac Scabinatus Assessoris Primarii, & p. t.

Rectoris Magnifici;

*Præceptoris ac Promotoris sui quavis animi promptitudine
devotè & æternum colendi;*

publicitùs

in Auditorio Jctorum

PRO

Summo Ulriusq; Juris gradu consequendo,

placidæ disquisitioni exponet

JACOBUS MONACHUS,

Buttelstadiò-Thuringus,

Ad diem 1. Maii horis consuetis pomeridianis.

Just. Lips. Lib. 1. disc. 15. man. ad Stoic.

*Satis triumphat veritas, si apud paucos bonosq; accepta:
nec insoles ejus est placere multis.*

J E N Æ

TYPIS STEINMANNIANIS,

ANNO clò lò cxxx,

V I R O

*Generosæ Nobilitatis prosapia splendidissimo,
Prudentiâ singulari & omni divinarum
largitionum copiâ locupletissimo;*

Dn. GEORGIO à Berthern / Domino
in Reichlingen/Wiehe & Frondorff &c. *Cæsareæ Majest.*
& *Sacri Imperii* Janitori hæreditario; *Sereniss. mo Electori*
Saxonie à Consiliis intimis & Provincialis Curie
Lipsiensis Præsidi eminentissimo &c.

NEC NON

V I R O

*Magnifico, Amplissimo, Consultissimo, longoq;
ac diuturno rerum usu experientissimo;*

Dn. JOHANNI TIMÆO Jcto
longè celeberrimo, & *Ser. mo Elect. ri Sax. e*
à Consiliis intimis &c.

*Hanc inauguralem meam
Disputationem*

In

*Devoti animi indicium,
Beneficentiæ incitamentum,
Studiorum patrocinium,*

officiosissime

offero

JACOBUS Münch A.

In Nomine Domini nostri

JESU CHRISTI.

PROPOSITIO I.

Arestum licet vocem barbaram
 (1) esse dicant, tamen eam jam
 usus quotidianus Latinitate do-
 navit; descendens ab *arrestando*,
 quod compositum est *ex restare*,
 sistere seu stare significans. (2) Est autem *ar-
 restare*, de notissima fori consuetudine, quan-
 do res vel persona ad mandatum Judicis sisti-
 tur. (3) Ac quamvis id aliis pluribus indigi-
 tetur nominibus, veluti sunt: *manuum inje-
 ctio, impedimentum, interdictum, Jus sistendi,
 sequestratio, detentio, saximentum*; magis tamen
 arridet *arrest* vocabulum tanquam frequen-
 tius, (4) & quô res specialiori insignitur no-
 mine: (5) quod & retinetur in vernacula, *vulgò
 Arrest.* (6)

(1) Spiegel. in Lex. verb. *arrestar.* Gail. tract. de Arrest. Imper.
 c.1. nu.1. Tractat. Juri cujusdam Anonymi de arrest. præsertim Saxon.
 c.1. pag. 5. vers. quandoq; arresti vocabulum.

(2) Terent. in Andr. act. 2. scen. 5.
 Hic nunc me credit aliquam sibi fallaciam
 Portare, & ea me hic restitisse gratiâ.

Et in Eunuch. act. 2. scen. 3.
 Ut illum dii deæque senium perdant, qui me hodiè re-
 moratus est;
 Meque adeò, qui restiterim.

A 2

Sic

Sic Cio. pro Ligat. Tertium est tempus, quò post adventum Vari in Africa restitit.

(3) Nam postquam arrestum factum est, sistendum est; Pyrrh. ad consuet. Aurelian. tit. de execut. ex locat. c. 7. v. *habet casum*, quem refert Peckius in suo tractat. de jure sistendi c. 1. n. 4. Galli quidem aliò & communiori significatu arresta sententias summorum tribunalium, quæ vulgò *Parlamenta* dicuntur, appellant. Unde quoque Peck. d. c. 1. n. 1. existimat, vocabulum arrestum esse Græcum, τὸ ἀρραίστον, quod incorruptum significat; vel quod sententiæ supremarum illarum curiarum justissimæ sint, aut esse debeant, vel quod ab iis appellari non possit; cum Curia ista vice Principis judicent, à quo appellare fas non est; text. in l. 1. §. 1. & quidem ff. à quib. appell. non lic. Budæus verò ad l. fin. ff. de Senat. vult esse Græcum τὸ ἀρεστόν; quod sententia judicantium placitum sit seu decretum; & proinde *arrestum*, scribendum esse arguit. Verùm, si verbum *arrestet* Gallis etiam *sistere* & *stare* significat, quod ait Besold. in Thesaur. pract. verb. Arrest. §. & *arrestum* descendit pagin. 52. nihil obstat, quò minus & huic significatui nostra competat nominis derivatio; cum ejusmodi sententiæ standum sit, nec victus ulterius provocandò progredi queat; per modò dicta. Quæ utut sint, liquet tamen duplicem nominis nostri arresti occurrere significationem: unam in foro & judiciis Germaniæ ubique usitatam, pro impedimento quodam rerum vel personarum; Gallorum alteram, pro sententia, decreto seu decisione judiciali: quam & ipsis relinquimus, tanquam nihil ad institutum nostrum pertinentem; Tract. 72. Anonym. de arrest. d. pag. 5. vers. & ita *arrestum*. Et manifestum est ex derivatione in utraque significatione vocabulum *arrestum*, per duplex *rr*, scribi debere.

(4) Gail. de A. J. d. c. 1. n. 1. Quod quoque usurpat D. MAXIMILIANUS II. in Constit. de anno 1570. in Comitibus Spirensibus edita. §. Wann auch die Arresta &c. sed Imperator ibi loquitur de arrestis, quæ à Statibus Imperii tantum invicem committuntur, & Pignorationes, Pfandung / dicuntur; Ordinat. Camer. part. 2. tit. 22. daß von Pfandung und Gefangnen wegen &c. Cum quibus arrestum nostrum, de quo impræsentiarum agimus, & inter

ter quaslibet personas, etiam privatas obtinet, nihil commune habet; Vide Gail. tractat. de Pignorat. observ. 1. n. 6.

(5) Interdictum namque, impedimentum, Jus sistendi & detentio, generaliora sunt, quam ut pro arresto proprie sic dicto promiscue, quod vulgo fieri animadvertimus, usurpari possint; quippe quod hujus quodlibet suo modo & respectu generis loco stare possit: Genus autem cum sua specie non reciprocatur seu convertitur. Nec manuum injectio vocari potest; Cum manum injicere proprie verbo antiqui juris fiat, quoties nulla expectata Judicis autoritate rem nobis debitam, aut etiam nostram vindicamus; per l. 9. Titius ff. de serv. exportand. l. 10. sed si hac lege. §. 1. prostituta. ff. de in jus voc. Spiegel. in Lex. verb. injicere manum. At omnis arrestatio fieri debet autoritate & licentia Judicis; Vid. j. Propos. 9. Proposit. 10. Proposit. ult. Nec per eam res vindicatur, sed impeditur solummodo. Et id quidem multo minus, si manuum injectio accipitur pro χειρὸς ἴπτεσολῆ, quam Græci vocant, seu manuali apprehensione; qualis permittebatur in LL. XII. Tabb. adversarii in jus vocandi & rapiendi causa, ut in illo loco: SI CALVITUR, PEDEMVE' SRUIT, MANUM ENDO JACITO; §. 30. de jur. privat. in comment. Pacii ad LL. XII. Tabb. & in arrestatione revera non contingit; Bertach. in Repert. verb. arrestum. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. cap. 1. pag. 5. vers. Latine manuum injectio. Sequestratio arrestationi in quibusdam affinis duntaxat est; vid. Tract. JC. Anonym. de arrest. cap. 2. pag. 7. §. Certum est; non vero ipsa arrestatio; vid. j. Proposit. seq. 2. n. 10. Saxamentum habet Ferrar. rubr. form. sequestri seu saxamenti; sed ibi idem quod sequestrum est; nec vocabulum istud hodie usu amplius frequentari audimus.

(6) Cui æquipollent: Kummer; à cura & solitudine, quam arrestum injicit debitori ad cogitandum de viis relaxandi arrestum; Coler. de P. E. part. 1. c. 2. n. 73. Zuschlag / Verstrickung; quod arrestatione res seu personæ, quasi obserentur & laqueis includantur. Unde verba: Verarrestiren / verfürmmern / zuschlagen / verstricken. Quibus respondent; Hemmen / anhalten / verbieten / in verboth / gehorsam / verhafte legen.

A 3

PRO-

PROPOSITIO II.

Arrestum *describimus*, quod sit jus sistendi (7) rem vel personam debitoris (8) ad satisfaciendum creditori. (9) Quod nos, *Gaillii secuti*, (10) in necessarium seu iudiciale & voluntarium seu conventionale distinguimus. Et *conventionale* quid sit, habetur infra *Proposit. 16.* *Necessarium* autem hinc esse describimus, quod iudicis decretò interveniente decernitur. Hoc *subdividimus*, quod aliud sit ex Jure communi consuetudinario; aliud ex jure provinciali consuetudinario; & aliud ex jure singulari seu privilegio.

(7) Arrestum dum Jus esse dicimus, perinde est, ac si diceremus esse potestatem seu facultatem jure tributam; *arg. pr. Inst. de act. junct. l. 1. ff. de eo quod dicit. loco dar. oport. Wesenb. in Parat. ff. de O. & A. n. 15.* Cui rectè sistendi verbum additur; siquidem factò arrestò res vel persona debitoris sistitur; *vid. s. in exegef. proposit. preced. 1. n. 3.* Quod tamen ita accipiendum erit, ut & arresto Saxonico competere possit; cum eò id agatur, ut bona arrestata arrestanti nexu cujusdam tacitæ hypothecæ præ reliquis creditoribus quasi sistantur; *Vid. j. Proposit. 13.*

(8) Quæ sunt objectum circa quod versatur, seu occupatur arrestum; *Vid. infra à Proposit. 5.*

(9) Quod tanquam finis ab arrestante intenditur. Nam ubi creditor se de suo periclitari videt debito, tunc adire properat iudicem, ab eoque petere, ut sistantur res vel persona debitoris, donec sibi ab eò satisfactum sit; *Vid. infra proposit. 12.*

(10) *De A. j. c. 1. n. 7.* quem sequitur *Tractat. JC. Anonym. de arrest. c. 3. pag. 23. vers. porro quod supra dictum est.* Ad exemplum, putamus, *sequestrationis*, cum qua arrestum affinitatem & convenientiam quandam habere certum est; sed tamen non tantam,

tantam, quod vult *Coler. de P. E. part. 1. c. 2. n. 184.* ut arrestum & sequestrum unum idemque esse & solis differre vocabulis censendum sit; cum manifestum sit, ea disparata esse, & nec generis nec speciei ratione convenire; *Vid. post Gædd. in rubr. extr. de sequestrat. possess. & fruct. n. 19. Tract. JC. Anonym. de arrest. c. 2. pag. 9. §. differunt tamen.*

DE ARRESTO NECESSARIO EX JURE COMMUNI CONSUETUDINARIO.

PROPOSITIO III.

Arrestum ex Jure communi consuetudinario est, quod usus (11) in terris Imperii probavit. (12)

(11) De Jure enim communi scripto arrestum incognitum est; *Berlich. part. 1. conclus. 74 n. 3.* & omninò prohibitum, tanquam species quædam executionis; *Gail. de A. J. c. 1. n. 10. & n. 21. Coler. de P. E. part. 1. c. 2. n. 55. Tract. JC. Anonym. de arrest. c. 1. pag. 6.* à qua processus inchoandus non est; *text. in l. un. C. de prohibit. sequestr. pecun. vers. oportet enim l. 1. & ibi Dd. l. fin. 9. eos, quos C. de execut. rei judic. l. 58. si cum nulla ff. de R. J. Wesenb. cons. 1. n. 45. Gail. observ. 148. n. 1. sed à citatione; §. fin. 3. omnium. Inst. de pæn. temer. litigant. tot. tit. ff. de injus voc. qui reliquis omnibus præponitur; ductò argumentò ab ordin. rubric. de quo Everhard. in loc. argument. Legal. Gail. d. n. 10.* Ejus enim prævia præmissio in omnibus judiciis necessariò requiritur; *text. in l. 47. de unoquoq. ff. de re jud. & ibi Gothofr. in not. junctà l. 39. non ita Divus Marcus ff. de adopt. Rotschir in process. jur. part. 1. sect. 1. n. 1.* Quod adeò verum est, ut nec Deus ipse sine ea in Adamum aliquid statuere voluerit; *Gen. 3. v. 10. ibi: Adam ubi es? Sic quoque Luc. 16. vers. 2. dispensator ante omnia vocatur; Tract. JC. Anonym. de arrest. c. 3. ab initio.* Ubi tamen notandum est, quod, quando arresta de Jure communi scripto prohibita esse dicimus, illud intelligendum tantum sit de arrestis necessariis, sed judicialibus non verò voluntariis seu conventionalibus; *Gail. de A. J. d. cap. 1. num. 7.* quæ non prohibita esse certum est ob hanc vel maxime

ximè rationem; quia Prætor pacta servari jubet; text. in l. 7. Jurisgentium. S. 7. ait. Prætor. ff. de pact. Quod non de rebus solum intellectum volumus; sed etiam de personis; cum & ad carceres in causa civili se quis efficaciter obligare possit; Peck. de J. S. c. 5. n. 5. nu. 10. Gail. 2. obs. 45. Tract. J. C. Anonym. d. c. 3. pag. 23. vers. porro quod supra dictum est.

(12) Berlich. part. 1. d. conclus. 74. n. 4. Ex quo etiam facile intelligi licet, quod arresta, ita consuetudine potissimum, contra communis Juris regulas introducta, strictè sint interpretanda, locumque habeant in iis duntaxat casibus, in quibus consuetudine fieri permittuntur; per text. in l. 14. quod verò. ff. de LL. Quicquid enim est contra Jus commune, illud stricti juris est; teste Br. ad l. Caesar. vers. secundo quero ff. de public. & vectigal. simulque odiosum; Panorm. in c. quia intentionis extr. de privileg. & ad c. olim. extr. de V. S. (quale vel ob id etiam arrestum est, quod eò quis fructione libertatis suæ privatur; Peck. de J. S. c. 2. n. 4. Notschin Process. J. art. 45. n. 3.) adeoque restringendum; arg. l. 19. cum quidem filiam. ff. de liber. & posthum. Peck. de J. S. c. 2. n. fin. 7.

PROPOSITIO IV.

Arrestare potest creditor (13) de debito suo periclitans; (14) sive ipsi debeatur in diem sive sub conditione: (15) idque vel per se vel per Procuratorem. (16) Tutor quoque ipsius & Curator. (17)

(13) Quod extra dubium est, cum ipsius causâ & ratione usus arresti potissimum introductus sit; Peck. de J. S. c. 3. pr. Creditor autem hîc non tantum is accipitur, qui pecuniam credidit, sed omnis, cui ex qualibet causa debetur; text. in l. 10. creditores cum seq. l. 11. creditorum. & l. seq. 12. ut si cui. pr. ff. de V. S. etiam delicti; d. l. 12. princ. vers. sed & si. sive debitum in obligatione dandi, sive faciendi consistat; text. in l. 1. ff. de R. C. l. 42. is cui S. 1. creditores. ff. de O. & A. Coler. de P. E. part. 2. c. 2. n. 2. & seq. 3. Ac, quia quilibet creditor arrestare potest, poterit & I. Cessionarius; hoc

hoc est, is qui Jus crediti à primo creditore sibi cessum habet; cum hic translatis in se actionibus Juris interpretatione primum creditorem repræsentet; *per text. in l. 2. si nominis. C. de donat. prout & in l. fin. 23. ab Anastasio. C. mandat. expresse creditor dicitur; in pr. vers. sed cum hi; ibi: transferant in alium creditorem. Peck de J.S. d. cap. 3. nu. 4.* II. *Confors litis*; qui pro consorte agere & excipere potest; *text. in l. fin. 2. commune negotium. C. de consort. ejusd. lit.* III. *Socius*; Nam socii quidquid agunt, in commune videntur agere; *text. in l. 44. justissime. §. 1. proponitur actio. ff. de edilit. edict.* ac proinde inter se tacitum aliquod mandatum habere dicuntur ad ea, quæ societati sunt utilia; *Bl. ad l. nemo. ff. pro soc.* Cujusmodi & arrestum esse per se liquidò patet; *Peck. d. cap. 3. num. 7.* IV. *Persona conjuncta*; quoniam hæc pro conjuncto sine mandato agere potest; *text. in l. 35. sed & hæ. pr. ff. de procurat.* dummodò caveat, eum pro quo id facit ratum habiturum; *d. l. 35. §. 3. defendere pr. Tract. JC. Anonym. de arr. c. 4. p. 27. vers. de conjuncta persona.* Ei tamen sine creditoris mandato solvi non potest; *argum. l. 3. non solum. ff. solut. matrimon. ubi Gothofr. in not. lit. (nobis) A. ad verb. utriusq; voluntas. Peck. dict. cap. 3. num. 8.* V. *Heres creditoris*; quia is cum defuncto una censetur persona; *text. in l. 59. heredem. ff. de R. J. & id etiam si intra tempus conficiendi inventarii existat; cum eò non prohibeatur alios; Br. in l. fin. §. donec. C. de Jur. deliber. & ibi Gothofr. in not. lit. (nobis) C.* adeoque etiam debitores convenire hereditarios; *Peck. d. cap. 3. num. 9. vers. sed quia heres.* Nec, si ex instrumento agendum esset, ei objici potest exceptio: *Tu non es nominatus in instrumunto*: Cum nominato creditore censeatur quoque nominatus esse & ejus heres; *Bl. ad l. 1. C. quorum legat. Bart. ad l. postulante. ff. ad SC. Trebell.* Nisi arrestandi licentia per particulam taxativam ad solum creditorem restricta fuerit; utpotè quæ affirmativè posita affirmat illud, quod ponit, & excludit seu negat omne aliud: adeò, ut excludat omnes alias personas & omnes alios casus præter expressos; *Everhard. in Loc. argument. legal. à natura diction. taxativ. num. 2. per allegatos text. & Dd. Hospitans verò seu caupo Jus retentionis tantum habere videtur, quod in tali casu tacita hypotheca inducta esse censetur; facit l. 4. item quia pr. ff. de pact.*

B

l. 4.

l. 4. eo jure. pr. ff. in quibus caus. pign. vel hypothec. tacit. contrahit.
l. 5. certi juris. C. locat. Post Br. in d. l. certi juris n. 5. & Negusant. in
tract. de pignor. & hypothec. part. 1. membr. 4. n. 138. & 141. Coler. de
P. E. part. 1. c. 2. n. 249. & seq. 250. Besold. in Thesaur. pract. verb. Ar-
rest. pag. 3. col. 1.

(14) Periculum namque crediti in debitore ob fugam vel dilapidationis suspicionem arresti introducendi ratio seu causa fuit; Cui hodiè succenturiata est, arrestantis utilitas; de qua infra Proposir. 9. n. 48.

(15) *arg. l. 41. in omnibus bonae fidei. ff. de judic. junctâ. l. 14. que-*
situm est. pr. ff. de pignor. & hypothec. Et l. 27. omne es. ff. pro soc.
junctâ. l. 16. cum socii. ff. commun. dividund. Cùm is, quoad hunc
effectum, qui hic per arrestationem intenditur, ut sibi cavea-
tur de solvendo adveniente die vel existente conditione; Co-
ler. de P. E. part. 2. c. 3. n. III. verus sit creditor; per text. in l. 10.
creditores. ff. de V. S. ibi: sive pure, sive in diem, sive sub conditione;
idque non aliter, quàm cum periculum est de fuga; Peck. de J. S.
c. 4. n. 7. Nec ad rem pertinet, quod actio creditori ante condi-
tionem existentem nondum competat; text. in l. 54. conditio-
nales. l. 213. cedere diem. ibiq; Alciat. ff. de V. S. veluti qui exceptio-
ne plus tempore petitionis removeri possit; arg. l. 7. Fulcinius
§. 14. si in diem; ibi: quid enim interest, debitor quis non sit, an non-
dum convenire possit. ff. ex quibus caus. in poss. eat. Cùm & excom-
municatus arrestare possit; Peck. de J. S. c. 3. n. 1. qui agere ne-
quit; nec per se; text. in c. 7. intelleximus & ibi Joan. Baptist. Vivian.
in ration. Jur. Pontific. extr. de Judic. nec per procuratorem; per
text. in c. fin. 15. Consulti sumus. extr. de procurat. c. 5. cum inter Prio-
rem, & ibi Felin. extr. de except. Wesenb. in Parat. ff. de Procurat. n. 4.
Quid? quod etiam conditionalis creditor in possessionem mit-
ti potest; text. in l. 6. in possessionem. pr. ff. quibus ex caus. in possess.
eat. & ibi Gothofr. in in not. lit. (nobis) O. Vid. Tract. JC. Anonym. de
arrest. c. 4. p. 25. §. dictum est. Heig. part. 2. qq. Jur. tam Civil. quàm
Saxon. q. 7. n. 93. Möller. 2. semestr. 23. n. 2. & seq. 3.

(16) *Tract. JC. Anonym. de arrest. c. 4. pag. 25. vers. potest au-*
tem & imprimis facit l. 11. refectionis. §. 1. si propè. ff. commun. pred.
ubi dicitur, quod illud, quod per me facere possum, possum
etiam facere per ministros meos: cujusmodi sunt procurato-
res;

res; *text. in l. 1. ff. de procur. & ibi Wesenb. in Parat. n. 2.* Licet is ad ad hoc non speciale, sed generale tantum exigendi à debitore debiti liquidi solutionem habeat mandatum; propterea quod qui vult consequens, etiam velle videatur necessarium antecedens; *arg. l. 2. cui Jurisdictio. ff. de jurisd. l. 56. ad rem mobilem. junctâ. l. 65. ad legatum. ff. de Procurat.* Et jussus generalis continere videatur omnia, quæ certâ lege vel ratione non inveniuntur prohibita: quandoquidem tantum operatur mandatum generale, quoad genus, quantum speciale, quoad speciem; *per l. 1. §. 1. justum autem ff. quod jussu. Peck. de J. S. c. 3. n. 3. vers. contra tamen.* Quò referri potest lator seu exhibitor literarum obligatoriarum, quibus cautum est, ut earum possessor sive exhibitor solutionem consequatur. Nec requiri videtur, ut probet istas sibi à creditore esse traditas; cum eò ipsò, quod habet, præsumatur à creditore habere; *per ea quæ habet Boër. decis. 154. & Peck. d. c. 3. n. 5.* Q. An fidejussor arrestare possit eum, pro quo se obligavit? Omnino: necis tantum, qui solvit, sed is etiâ, qui ipse saltem timet arrestationem *per ea quæ tradit Jas. in l. si quæ mulier. n. 25. C. de S. S. Eccles. Br. in l. fidejussor. §. 2. num. 26. ff. famil. hercisc.*

(17) Quia hi dominorum loco habentur; *text. in l. 56. interdum. §. 4. qui tutelam. ff. de furt. l. 27. tutor qui tutelam. ff. de administr. & pericul. tutor. l. 7. qui fundum. §. 3. si tutor. ff. pro emtor. Coler. de P. E. part. 2. c. 2. n. 39.*

PROPOSITIO V.

Et arrestantur res vel personæ debitorum. Ac quis quidem (18) debitor; (19) sive laicus sit, sive clericus: (20) Imò is quoque, in cujus bonorum possessionem creditor jam missus est. (21) Nec dubitamus mulierem etiam sisti posse. (22)

(18) Sive conditionalis sit sive in diem; *secundum ea, quæ Proposit. antecedent. 4. n. 15. dicta sunt.* Nec refert, etiam si constet, debitorem solvendo non esse; cum tunc ad hoc damnari possit, ut, si aliud non habet, & cedere bonis non velit, non vè

B 2

possit,

possit, deductis alimentis creditori satisfaciat; arg. l. 43. *Senatus enim, §. fin. 3. qui ab hostibus ff. de legat. 1. l. 20. qui testamento. §. 1. potestatis. ff. qui testament. fac. poss. aut creditori liberaliter, mo- reque aliorum inserviat; juxta ea que notat Bl. ad l. ob es alie- num. in vers. extra C. de O. & A. Gl. & alii ad l. 2. §. tutores ff. de suspect. tut. & ad l. nemo. C. de exact. tribut. Peck. de J. S. c. 4. n. 3.* Quod licet de Jure Civili ambiguum sit, propter d. l. 12. *ob es alienum*; tamen de Jure Saxon. nihil quicquam habet dubii; text. in art. 39. L. 3. *Landrecht. ubi dicitur: Wer do Schuld fordern vor Gericht / auff einen Mann / der nicht gelten mag / noch Bürgen sehen / der Richter soll ihm den Mann antworten für das Geld / den soll er halten gleich seinem Eingefinde mit Speise vnd mit Arbeit.* & text. concordans *Weichbild in art. 27. vers. Wird aber ein Mann vmb Schuld beklaget etc. junctâ utrobique Gl. Tract. JC. Anonym. de arrest. c. 5. Regul. 1. ampliât. 2. pag. 29.* At arrestari nequit debitor, qui tempore contractus non fuit solvendo; per text. in l. 19. *qui cum alio ff. de R. J. adeoque creditor de paupertate conqueri nequit, qui pauperem, ut divitem acceptavit; Habet enim, quod si imputet; per text. in l. 10. si ab arbitro. §. 1. qui ex causa & ibi Br. ff. qui satisd. cog. l. 13. qui bona fide. §. 6. de illo queritur. ff. de damn. infect. Bl. ad l. si is à quo §. si semel. ff. ut in possess. legat. Nisi creditor tum conditionem creditoris probabiliter ignorave- rit, aut probari possit, quod debitor creditorem dolò ad con- trahendum, tanquam cum divite, induxisset; Peck. de J. S. c. 5. n. fin. 18. Tractat. JC. Anonym. cap. 5. fallent. 9. Regul. 1. pag. 48.*

(19) Sive ipse principaliter cum creditore contraxit, seu ipsius creditor fidem secundariò, & propter factum alienum secutus sit, veluti sunt: I. *Fidejussor*; quia is debitor princi- palis seu rei locum obinet; text. in l. 4. *potest accipi. §. 1. fide- jussor. ff. de fidejussor. l. 29. adversus sententiam; ibi: nam τῆ δυνάμει, id est, potestate à reo petit. ff. de recept. qui arbitr. recep. l. 91. si ser- vum. §. 4. nunc videamus. vers. accessiones an perpetuent. ff. de V. O. Eiusque fidem creditor potissimum sequi videtur; per text. in pr. *Inst. de fidejuss. Tract. JC. Anonym. & arrest. d. c. 5. Regul. 1. ampliât. 8.* Quod quoque verum est de eo, qui ut principalis alterius sub- scripsit obligationi; ad quod inducitur text. in l. 26. *fidejussor. §. 1. Pater Seio. ff. de pignor. & hypoth. Zas. ad l. si ita §. Chrysogonus ff. de V. O.**

V.O. Peck. de J. S. c. 4. n. 8. II. Heres; quia heres & defunctus utiq; in Jure censentur una & eadem esse persona; Nov. 48. in prefat. & ei heres in commodo & incommodo succedit; text. in l. 11. vitia possessionū. C. de acquirend. & retinend. possess. Hincq; ideò ad quod compelli potest defunctus, compellitur etiam heres; text. in l. 44. postulante Sticho. in pr. paulò post med. ibi: Ceterum existimo &c. ff. ad SC. Trebell. Jas. ad l. divorcio. §. interdum. nu. 6. ff. solut. matrim. Nec ex persona heredis qualitas, sed natura debiti alteratur; text. in l. 2. stipulationum quaedam. §. 2. ex his igitur. pr. ff. de V.O. Peck. d. c. 4. n. 9. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 5. Reg. 1. ampliat. 9.

III. Cives pro debito civitatis suæ; quando ea se & suos, suaq; & suorum bona sicut fieri solet, solenniter & cum eorum consensu obligavit; Peck. de J. S. d. c. 4. n. 13. Arrestatus tamen ita civis & exactus indemnis servari debet per Magistratum seu Senatum loci; quam ad rem vid. Berlich. part. 1. conclus. 76. num. 22. Et eadem quoque ratio esse videtur, si Senatus se quispiam obligavit, & ex eo Senatores quidam mortui, aliique in eorum subvecti fuerint locum; facit text. in l. 76. proponebatur. ff. de judic. Nisi defuncti Senatores non officii ratione, sed proprio nominatim se obligarint nomine; & tūm successores arrestatione constringi nequeunt; arg. c. 5. gratiosè. de rescript. in 6. Tractat. JC. Anonym. de arrest. d. c. 5. Reg. 1. ampliat. 10. Q. An Institores, quos nunc Factores vocant, arrestari possint? Negatur; quod is arrestò impedire possit, qui suò contraxit nomine, arg. l. 11. quæcumq; ff. de O. & A. non alienò, ut institor, qui nudum Ministeriū, ad alterius, præponentis & domini, quæstum, seu commodum exercet; per text. in l. fin. 20. Lucius Titius ff. de Inst. act. Et suffragium fert D. AUGUSTUS part. 1. Novell. suarum constit. 30. in fin. pr. ibi: Wenn sie gleich den obligierten Personen dienen / sollen mit keinem Arrest belegen werden. Berlich. d. part. 1. conclus. 75. n. 38. Nisi creditor in contrahendo institoris, potius secutus sit fidem, quam domini; aut si dominus ei pecuniam, quâ satisfaciat, jam antea tradiderit; facit l. 1. C. de O. & A. Castr. ad l. Plautius ff. de procur.

(20) Nam in his, quæ spectant ad processum, etiam in foro Ecclesiastico servatur consuetudo Laicorum; per text. in c. pen. 3. cum venissent. extr. de eo qui mitt. in possess. caus. rei servand. Quæ tamen arrestatio in foro Ecclesiastico fieri debet, eò quod laicus

B 3 clericum

clericum non iudicat; text. in Auth. statuimus. C. de Episc. & Cler.
c. 1. & 2. nullum iudicium extr. de for. competent. Peck. de J. S. c. 4. n. 11.
Tractat. J. C. Anonym. de Arrest. d. c. 5. Reg. 1. ampli. 4.

(21) Post Bl. ad l. ignorare. C. de restit. milit. & l. 1. S. fin. ff. si
quis jus dicent. & c. & Br. ad l. consentaneum. column. fin. vers. quero. C.
quomod. & quand. jud. sent. profer. deb. & c. Peck. de J. S. d. c. 4. n. 15.
Electio namque unius remedii executivi non præcludit viam
aliis, quando per primum non est satisfactum creditori; per text.
in l. 24. persecutione pignoris. C. de pign. & hypothec. Coler. de P. E. part. 1.
c. 8. n. 38. Tract. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 1. ampli. 3.

(22) Cum Peckio de J. S. c. 5. n. 10 ubi usum laudat: Quem
approbat D. Augustus part. 2. Novell. suarum Constit. 21. S. Ob
dafi auch wol; ibi: vnd gleichwol hierüber sich (eine Weibesperson)
wissentlich zu persönlichem Arrest oder Gehorsam verschrieben/ oder
beständig zugesaget / so were sie es auch zu halten. schuldig / wann es
wegen ihrer eigenen selbstschulde geschehen. Tract. J. C. Anonym. de
arrest. d. c. 5. Reg. 1. ampli. 5. Q. An frater fratrem arrestare possit?
Negat post Ant. Tessaur. decis. Pedemont. 119 n. 1. & seq. per tot. Berlich.
d. part. 1. conclus. 75. n. 23.

PROPOSITIO VI.

Arrestò tamen constringi nequeunt Prin-
cipum Legati; (23) milites; (24) ii, qui saluum
conductum habent; (25) aut literas morato-
rias. (26) Nec is, qui pro qualitate debiti im-
mobilia possidet; (27) aut bonis cessit, (28) Et
notabiliter cadaver debitoris. (29)

(23) Qui Jus revocandi domum habent; text. in l. 2. con-
sensisse. §. 3. Legatis. pr. l. 8. si quis in legatione. ff. de jud. & in legatione
impediri non debent; per text. in l. 26. de eo autem d. t. ff. de jud. Ex
delictis tamen, sive ipsi admiserunt, sive servi eorum, cogun-
tur iudicium pati; text. in l. 24. non aliis. §. 1. Legati. ff. d. l. de jud.
Sicuti & si in loco legationis contraxerunt, non iniquè cogen-
tur ejus nomine iudicium accipere; text. in l. 25. si legationis tem-
pore d. t. ff. de jud. aut si legati ipsi agere & alios convenire velint,
tùm compelluntur se adversus omnes defendere; text. in d. l. 2.

§. Item

§. Item si extra. vers. sed & si agant. ff. d. t. de jud. & licitè reconveniri possunt vi reconventionis; per text. in l. 14. cum Papinianus C. de sent. & inter loc. omn. jud. Giseber. de reconv. c. 2. n. 9. c. 10. vid. Peck. de J. S. c. 5. n. 7. Tr. JC. Anon. de arr. c. 5. Reg. 1. fallent. 5. Quale & jus revocandi domum ii habent omnes, qui ex necessaria & probabili causa peregrinatur; veluti sunt, qui causâ testimonii dicendi aut judicandi; d. l. 2. §. 3. pr. ff. d. t. de jud. aut justificandæ appellationis evocantur; d. §. 3. vers. ei quoq; Berlich. part. 1. concl. 75. n. 27. & seq. 28.

(24) Gl. in l. nepos Proculo & ibi Dd. ff. de V. S. in expeditionibus occupati. Quod ad eos quoq; extenditur, qui commeatum advehunt, vulgò *Marcedenter*; arg. l. 5. semper. §. 3. negociatores. ff. de jur. immunit. l. 3. nullam vim C. de navicular. 11. 1. Peck. d. c. 5. n. 5. Tractat. JC. Anonym. de arrest. c. 5. Reg. 1. fallent. 6.

(25) Datus enim salvus conductus non solum ad veniendum, sed etiã ad recedendum extenditur; Br. in l. 1. C. de navic. 11. Sichard. in Auth. Habita. n. 10. C. ne fil. pro patr. & in l. un. n. 2. C. de nund. Et fides per salvum conductum data omninò servanda est, remotâ omni amphiboliã, *auff guren teutschen Glauben*; per l. 1. pr. ff. de constit. pecun. etiam si hosti fuerit data; text. in c. 3. noli existimare. 23. q. 1. l. 5. conventionum. vers. publica conventio. ff. de pact. Bl. in l. 1. §. non fuit. ff. de dol. mal. Datâ enim fide ampliùs hostis non est; Menoch. l. 3. de arbitr. Jud. quest. cas. 336. n. 26. Tractat. JC. Anonym. de arrest. c. 5. Reg. 1. fallent. 8.

(26) Peckius de J. S. c. 7. n. 8. dummodò fidejussio idonea super debiti solutione præbeatur; per text. in l. 4. universa rescripta. C. de precib. Imper. offer. Besold. in Thesaur. pract. verb. Quinquennell. p. 633. col. 2. vers. & licet debitor. Secùs si absque cautione literæ hujusmodi dentur, ut fieri nonnunquam solet; nam tunc verisimile est, arrestum saltem Saxonicum locum habere posse; Tract. JC. Anonym. de arr. d. c. 5. Reg. 1. fallent. fin. 12. p. 50. vers. veruntamen. Principem enim debitori egeno petèti inducias solutionis tribuere posse; text. est in d. l. universa. Cuj. 2. obs. 10. ad quinquennale *ἦν τὸ πλεῖστον* spacium; text. in l. fin. 8. cum solito more. à pr. C. qui bon. ced. poss. ultra quod concedi non posse tenet Castrens. in l. quoties. in fin. d. t. C. de precib. Imp. offer. Quæ verò quando ab Imperatore vel Principe concedi debent, sancitum est à CAROLO V. in Comitibus Augustan. ann. 1548. in der Reformation guter Policen, tit. von verordneten

vorbenen Kauffleuten. §. vnd nach dem sie zu zeiten ic. Et à RUDOLPHO II. in Comitibus Francofurtensibus de anno 1577. tit. 23. von verdorbenen Kauffleuten. §. fin. Wann auch solche verdorbene Kauffleut.

(27) arg. l. antepenul. 15. sciendum est. pr. ff. qui satisd. cog. Coler. de P. E. part. 1. c. 2. n. 110. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 5. Reg. 1. fallent. 10.

(28) arg. l. 1. & l. fin. 8. cum solito more. à pr. C. qui bon. ced. poss. Nov. 135. c. 1. de his edocti. pr. Wes. in Parat. ff. de bon. poss. n. 6. Quod tamen de Jure Sax. aliter se habet, secundum ea que supra diximus Propos. 5. n. 18. Wesenb. loc. d. n. 3. Coler. de P. E. part. 1. c. 7. n. 18. & post hos Tractat. JC. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 1. fallent. 11.

(29) Ut ejus impediatur exequiæ. Quod hodiè jura sub pœna infamię, confiscationis tertię partis bonorum amissionis debiti & restitutionis tantundem fieri prohibent; Nov. 60. c. 1. & inde desunt à Auth. Item qui C. de sepulch. violat. Peck. de J. S. c. 5. n. 17. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 1. fallent. 1. pag. 40. vers. Limitatur notabiliter. Nunc Q. An Comites, Nobiles, Doctores, & alię egregię personę arrestare possint? Negant id plerique: sed ut fermè omnes hoc de facto non seruari conqueruntur; Ita disputandi causa jam à parte creditoris stabimus: hac subnixi ratione, quod generaliter cogente vel necessitate, vel suadente utilitate; vid. infrà Proposit. 9. n. 48. arrestare licitum sit. An Studiosi? Intrepidè affirmamus; nec impedit Auth. Habita. C. nefil. pro patr. Cùm ea tantùm hoc phibeat, ne ob alterius cujuscunq; provincie debitũ ipsis damnũ aliquod inferatur, non q̄ ob debitum proprium sibi arrestariq; nõ possint. Virg. Pingitz. q. Sax. 58. n. 23. ubi post Coler. P. E. part. 1. c. 2. n. 127. testatur de quotidiana experientia.

PROPOSITIO VII.

Ex rebus verò arrestatur hęc mobilis tantùm; (30) sive ea tota sit debitoris, (31) sive cū alio communis, (32) Propria etiam; (33) & de stricta juris ratione res quoq; minima. (34)

(30) Quandoquidem res mobiles ejus duntaxat sunt conditionis, ut per eas debitorem sistere & detinere possimus; cū è diverso immobilium possessor coram judice, ubi res sita est, competenti jure conveniri debeat; text. in l. 2. si quis alterius. C. ubi in rem act. exerc. deb. Peck. de J. S. c. 5. n. 15. Confer n. 27. Prop. præc. 6.

(31) Peck.

(31) Peck. de J. S. d. c. 5. pr. Tract. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 2. ab initio. Quinimò q̄ quis debet debitori nostro arrestare possumus; arg. l. 2. in causa. C. quand. fisc. vel priv. deb. & c. l. 21. heres cū debuerat. in fin. ff. ad SC. Trebell. Peck. de J. S. c. 4. n. 10. Col. de P. E. part. 2. c. 3. n. 485. & n. antepen. 495. Licet debitoris nostri debitor, debitor noster non sit; Bl. in c. ceterū. extr. de jud. Cagnol. in l. 47. consilii. §. 1. socii. ff. de R. J. Ac si debitor debitoris nostri vigore arresti nobis solvat, ipse à creditore suo liberatur; arg. l. 27. Paula Callinico. §. 2. Julianus Severus ff. de Leg. 3. post Dyn. & Br. in l. creditor. in pr. ff. de solut. Ferrar. in form. sequest. seu saximent. gl. 2. n. 2. circa fin. vers. Et eodem modo. Quamvis tamen invitus creditor relicto suo debitore experiri adversus debitorem debitoris sui non cogatur; text. in l. 13. eum qui C. si cert. pet at. l. 13. eum cui C. de O. & A. Tract. J. C. Anonym. de arr. d. c. 5. Regul. 2. ampliat. 3. Sed an ipsum debitorem debitoris nostri quoq; sistere possumus? Affirmamus cum Berlich. part. 1. conclus. 57. n. 13. & seq. 14.

(32) arg. l. 6. si quis putans. §. 8. si fundus communis. ff. commun. divid. quò tamē casu istiusmodi debitor socio suo de damno ipsi⁹ in altera parte accepto tenetur; per text. in l. 3. in communi. pr. l. 20. si is cum quo. ff. d. t. comm. divid. Peck. de J. S. c. 4. n. 14. Tr. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 2. ampliat. 2. Sed quid si res non communis, sed alterius sit, quæ apud debitorem existit? Et tūm nihilominus arrestari posse putamus; quia res ej⁹ esse præsumitur, apud quē invenitur; arg. l. 16. si ve possidetis. ff. de probat. nisi aliud probetur; arg. l. sui. 28. res alienas. C. de de R. V. q̄ debitor in continenti facere debet, si arrestum evitare vult; post Alber. ad l. 2. C. ne ux. pro mar. Peck. de J. S. c. 4. n. 14. Res n. aliena arrestari neq; cū creditor nullā in eam jus habeat; text. in l. 20. aliena res. pr. ff. depign. act. Ex quo sequitur, nec pro mariti aut patris debito res uxoris aut filii arrestari posse; tot. tit. C. ne ux. pro mar. & tot. tit. C. ne fil. pro patr. Peck. de J. S. c. 5. n. 13. Tract. J. C. Anonym. de arr. d. c. 5. in fin. vers. Coronidis loco.

(33) Quippe arrestatio non fit novi juris acquirendi causa, sed duntaxat, ut res impediatur: ut ita nulli affirmare dubitemus, quin & res nostra apud tertiū existens, quam ab eo forsā, qui eam nobis surripuit, emit, sisti possit. Et hanc sententiam tenet Jaf. in l. si fidejussor. §. fin. ff. qui satisd. cog. Gl. in l. sed etsi §. ul. ff. de jud. & communem dicit Joan. de Plat. ad l. cum neq; C. de incol.

C (34) Cum

(34) Cum etiam actio, cuius quoddam præparamentum arrestatione esse dicunt, ob rem minimam detur; *text. in pr. Inst. de vi bon. rapt. & passim in ll. exceptio dolo, quo de agi non potest, nisi ob summam minimum duorum aureorum; text. in l. 9. si quis §. 5. fin. merito cum l. seq. 10. ff. de dol. mal.* Sed tamen indecorum esse videtur *Peckio de J. S. c. 5. n. 14.* propterea quod pro debito minimo aliquis suspectus dici nequeat; *Bl. ad Auth. sed jam necesse. C. de donat. ant. nupt. Roman. sing. 96. incip. dic mihi quod non potest. Vid. Tract. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 2. ampliatur. 5.*

PROPOSITIO VIII.

Arrestari tamen nequeunt res Ecclesie; (35) equi militum & arma; (36) instrumenta agriculturæ tam animata quam inanimata; (37) & hereditas intra novem dies Jure Civili. (38)

(35) *text. in c. 3. nulli licet. 12. q. 2. l. 21. sancimus. C. de SS. Eccles. Tract. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 2. fall. 2.* Quod tamen de ea nos intelligendum esse existimamus arrestatione, quæ fit ministerio judicis secularis, tanquam incompetentis; *text. in c. 12. si diligenti extr. de for. compet. Coler. de P. E. part. 2. c. 3. n. 183.*

(36) *Peck. de J. S. c. 5. n. 4.* ob utilitatem publicam; *Bl. in rubr. C. qui bon. ced. poss. Alciat. in l. nepos Proculo 125. ff. de V. S. veluti sine quibus suæ vocationis munus dextrè obire nequeunt; Col. de P. E. d. c. 3. n. 132.* Quod privilegium etiam nunc militibus sartum tectum consistere ex eo manifestum est, quod ratio concessionis adhuc durat; *Zaf. cons. 6. Vaud. L. 1. q. 55. Heig. ad rubr. Inst. de testam. milit. nu. 4. & seq. 5. Gail. 2. obs. 118. n. 1. ubi id in Camera observari ait.* Licet non desint, qui negent, nostros milites, utpotè qui in bello sunt segnes, in pace tumultuosi, pristinis militiae gaudere privilegiis; *Jaf. in Auth. si qua mulier. n. 7. C. de SS. Eccles. Kling. in tit. Inst. de testam. milit. Tract. J. C. Anonym. de Arrest. d. c. 5. Regul. 2. fallent. 4.* Sed an libri Scholarium arrestari possunt? Omnino censemus. Nam cum nullo libi in Jure reperitur, libros Studiosorum ab executione esse immunes; nec isti erunt liberi ab arresto, tanquam quadam executionis specie. *Virg. Pingitz. d. quest. Saxon. 58. n. 23.* An Salaria Professorum, Advocatorum, Medicorum? Non; nisi in subsidium & si alia deficiant bona, quibus satisfacere possint; *arg. text. in l. 4. stipendia.*

pendia. C. de execut. rei judic. ibi: cum rem judicatā possit aliis rationibus exequi. An alimenta? Negatur; propterea quod in bonis alicujus alimentis, destinatis executio denegetur; text. in l. 33. si pupillus. pr. junct. à l. fin. 39. pupillus si. pr. ff. reb. auct. jud. possid. Et ita usus observat ac pronunciari solet. Moll. ad Constit. Electoral. 29. part. 1. n. 13.

(37) arg. l. 7. executores. l. seq. 8. pignorum & Auth. agricultores. C. quæ res pign. obligar. non poss. Sichard. ad rubr. C. de pign. & hypothec. n. 5. Peck. de f. s. c. 5. n. 16. idq; etiam ob rei rusticæ & agriculturæ utilitatem omnium communem; Coler. de P. E. part. 2. c. 3. n. 187. Quod si tamen & hic debitori non alia fuerint bona, quam talia instrumenta, in subsidium arrestari & executioni subijci possunt; Hippolyt. de Marsil. in rubr. ff. de fidejuss. n. 202. Coler. de P. E. d. c. 3. n. 3. n. 189. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 2. fall. 6.

(38) Nov. 115. c. 5. hæc autem. §. 1. meminimus & inde desunt à Auth. sed neq; C. de sepulchr. viol. Ast Jure Sax. intra 30. dies; Gl. in art. 22. L. 1. Lande ubi dicitur: Der Erbe soll sich vor dem dreyszigsten niches vnterwinden / also müssen auch die Kläger oder die thun / den man schuldig. Vor dem dreyszigsten soll man auff des Erbes Schuld nicht klagen. Et text. in art. 15. L. 3. Landr. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 2. fall. 1. p. 54. §. Econtrario fallit. Ad hujus propositionis calcem Q. An liberi res seu bona parentū arrestare possint? Negamus cum Berlichio d. part. 1. concl. 74. à n. 10. Cum isti nullā actionē adversus parentes instituere possint, quæ ipsis afferat ignominiam; arg. l. 11. non debet dari. §. 1. quibusdam personis ff. de dol. mal. quàm infert arrestum; Gail. de A. f. c. 1. n. 11. Coler. de P. E. part. 2. c. 3. n. 154. & seq. 155. Quod idem n. 16. ad vasallum quoq; extendit.

PROPOSITIO IX.

Debet autem arrestum hoc à Judice (39) decerni (40) competenti, (41) ad creditoris instantiam. (42) Quod quidem antequam fiat, exponendum erit (43) ei ab hoc breviter, (44) sed verisimiliter, (45) quomodo ei debitor obligatus sit, quodq; fugæ (46) vel dilapidationis (47) sit periculum. (48)

C 2

(39) Cujus

(39) Cujus est pro consideratione circumstantiarum arrestum decernere vel recusare; *arg. l. 7. si fidejussor §. fin. 2. si satis datū ff. qui satisd. cog.* Et adiri is potest, sive in loco judicii, sive extra eum; *Coler. de P.E. part. 3. c. 4. n. 5. arg. l. 4. à procedente. C. de dilat. l. 3. bona autē. §. 8. si causa cognita. ff. de bon. possess. l. 2. utile tempus. §. 1. dies bon. possessionis. ff. quis ord. in possess. serv. Moller. 3. semestr. 44. n. 5. vers. sed contrarium & seqq. Tract. JC. Anonym. de arrest. c. 8. pag. 83. vers. imprimis itaq.* Quid si a duobus fuerint creditores, quibus de fuga debitoris innotuit, quorum alter judicem in transitu adiit petiitq; arrestum, quem iudex post certam horam redire iussit, & arresti à se impetrati tempus domi in librum suum retulit: mox etiam alter, quasi prævertens, judicem nunc in domo sua accedit deq; arresto sollicitat, & simul impetrat; quisnam ex his duobus prioritatis gaudebit privilegió? Nos cum *Moller. 3. semestr. 44. n. 14.* censemus eū, qui prior petiit, non verò qui prior impetravit. Nam quamvis ad petitionem creditoris prioris petentis, certa iudicis declaratio non sit subsequuta, consensisse tamen æstimatur eò ipsò, quod tempus annotavit, atq; ita arrestum concessit, cum causam denegandi nullam haberet; *arg. l. 37. dotem voluntate filie. ff. solut. matrim.*

(40) Quamvis n. debitor fugitivus, resq; ejus, in quibus est amotionis periculū, propriā creditoris auctoritate capi possint; *per text. in l. 10. ait Prætor. §. 16. si debitorem. ff. que in fraud. cred. meli?* tamen est, tutius, honestius & civilius per iudicē arrestum fieri: id quod etiam in plerisq; aliis obtinet casibus; *vid. text. in l. 7. si alius §. 3. bellissime. sub fin. ff. quod vi aut clam. l. 81. si stipulatus sim, §. 1. si tamen sub fin. ff. de solut. l. 7. si pupillorum. §. 1. si pupillus in fin. ff. de reb. eor. qui sub tutel. & c. l. 3. creditores. C. de pignor. Cujac. 16. obs. 12.*

(41) Competens a. iudex hoc loco non is tantum dicens est, cujus jurisdictioni quis suppositus est aut ratione delicti, aut ratione contractus, aut ratione domicilii, aut ratione rei; (quibus modis aliquis regulariter forum sortiri dicitur *in c. fin. 20. licet. extr. de for. compet. & Gl. in l. heres in verb. debeat. ff. de jud.*) sed quilibet Magistratus, qui debitorem fugæ ratione suspectum intra territorii sui limites & fines detinendum curat; licet alioquin incompetēs sit; *arg. l. 1. C. ubi quis de curial. vel cohortat. aliar. condit. conven.* Cum hinc incompetētia propter necessitatem & æquitatem, quæ militat pro creditore, attendenda

non.

non fit. Quam ad rem scitè & eleganter ait *Job. Emer. à Rosbach.*
in prax. civil. tit. 28. de arrest. n. 17. & seq. 18. Quamvis incompetenti
 judici impunè non pareatur; *text. in l. fin. 20. extra territorium. ff.*
de jurid. mores tamen nostri quemcunq; Judicem in loco suæ
 jurisdictionis in hac re competentè faciunt, nec debitor suspe-
 ctus incompetentiam proponere & remissionè ad forum suum
 postulare potest. Quod etiam in fugitivo seu vagabundo obti-
 net; cum is totum mundū forū habeat, & nullibi de incompe-
 tentia fori excipere possit; *Joan. Baptist. Caccialup. tr. de suspect. de-*
bit. q. 4. n. 3. Peck. de J. S. c. 7. n. fin. 9. Col. de P. E. part. 2. c. 1. n. 89. & seq. 90.
 & tunc locum habet illud: ubi te invenero, ibi te judicabo; *Pa-*
norm. in c. fin. n. 13. extr. de for. compet. AZO in d. l. 1. C. ubi quis de curial.
vel cohort. Tr. J. C. Anonym. de arrest. c. 6. pag. 63. n. 3. Quò fine quoq;
 hodiè ab Imperatorè diplomata, quas literas patentes vocant,
 offene Patent oder Kånserliche Befehl/ contra ejusmodi fugitivos
 concedi solent; ut ubivis locorum in Imperio deprehensi citra
 ullam exceptionè arrestentur; *dasß sie auff Recht allenthalben im*
S. Röm. Reich angehalten werden mögen. Gail. tr. de pign. obs. 1. n. 6.
 Et in his quidè terris Sax. competens Judex est Judex inferior,
 der die Erbgerichte hat; non a. superior, nisi hic inferiori jurisdic-
 tionem cumulativè non privativè concesserit; & tūm in ar-
 bitrio creditoris est, vel hunc vel illū adire; *Col. de P. E. part. 2. c. 1.*
n. 146. & seq. 147. & in c. olim. 7. x. de præscr. n. 30. Berl. p. 1. concl. 74. n. 60.

(42) Quā pro arrestò decernendo judicis implorat officiū;
 quod ipse ad privatam partis utilitatem regulariter non im-
 pertitur, nisi imploratus; *per text. in l. 4. dies cautioni. §. 8. hoc autē*
judicium. ff. de damn. infect. & Dd. communiter; ne ipse qui inter u-
 tramq; litigatorū personā medius esse debet, *ut loquitur Imper.*
Constantinus in l. 22. ubi pr. C. ad L. Cornel. de fals. se quodammodo
partē cōstituere videatur; Peck. de J. S. c. 11. n. 3. Nec quicquam po-
 test judex in iis, de quibus nihil compertum habet, decernere;
 multò minùs non roganti justitiam administrare; *arg. l. 68. ad per-*
emptoriū; ibi. ut primò quis petat. ff. de jud. & per ea, quæ tradit Marant.
de ord. judic. part. 6. n. 115.

(43) Nam cum arrestum ignominiam inferat, illud judex
 non debet præcipitanter & præproperè decernere, sed priùs
 causā saltè sumariè examinare; *quò de videatur Geil. de A. J. c. 1. n. 11.*

(44) Nam sufficit pro impetratione arresti creditorem ju-

dici aliqualem fidem facere; *Peck. de J.S.d. c.11.n.3. Coler. de P.E. part.3.c.7.n.16.* Planè tamen si reus negaverit debitum, plenariè id pbare debet, aut fiat relaxatio absq; omni cautione; *Panorm. in c.2 n.22. extr. de sequest. possess. & fruct. Schurff. cent.3. conf.6.n.4. c.8.*

(45) Vel per ostensionem instrumenti obligationis; vel per testes, si fortè syngrapha ad manum non adsit; vel deniq; alià aliquà legitimà & summarià probatione, per quam iudex, qui diligenter curare debet, ut citra omnem injuriã causa instituat, ita aliquò modò credere potest, verū esse quod asseritur; *post Barbat. & Rebuff. Peck. de J.S.d. c.11.n.3.* Imò si in mora periculum sit, sufficit confirmatio per juramentum; cū consuetudinem tam exactam probationem, in forensibus præfertim & extraneis, non requirere, & arrestum ad solam quoq; creditoris assertionem concedi videamus: Quam tamen consuetudinem non incoctè accipiendam esse graviter monet *Peckius d. c.11.n.5.* sed Iudex rationem personarum habere debet, & quid in hujusmodi negotiis æquum sit, prudenter discutiet; *juxta ea quæ notat Hippolyt. de Marsil. ad l. questionis. ff. de quest.*

(46) *Arg. l.7. si fidejussor. S. fin. 2. si satisdatum. ff. qui satisdar. cogant.* Et quidem de fuga, ut suspectus quis dicatur, signa evidentia esse debent, quæ non vulgarem, sed fide dignam movere possunt suspicionem; *de quibus vid. Peck. d. c.11. n.2.*

(47) *arg. l. nam is nullam ff. de dol. mal. ad quam probandam quæ requirantur; vid. Ferrar. in form. sequestr. seu saxim. g! 2. n.2.*

(48) Quod facit ut arrestum contra cives etiam exerceri soleat, qui aliàs juxta consuetum judiciorum ordinem coram suo iudice conveniri debeant; & non nisi forenses seu extranei regulariter, veluti contra quos alia non suppetunt faciliora remedia, sicut arrestariq; possunt; *Peck. d. c. pr. & seq. n.1.* Quamvis tamen hodiè arrestū tam arctis finibus non concludatur, semperq; ad aliquam restringatur periculi necessitatem, sed latius pateat, ejusq; etiam usus ex sola arrestantis consistat utilitate; *Peck. de J.S.c.2.n.2.* Ceu cupus causa licitū est benigniorem in leges admittere interpretationem; *per text. in l.13. nam, ut ait Padius ff. de LL.* Quæ equidem utilitas seu potiùs æquitas ex utilitate promanans respicit ad commoditatē & facilitatem conveniendi & sistendi debitores, resq; eorum, ad hoc, ut faciliori negotio & paucioribus sumtibus solutionem ab iisdem recipiant

cre-

creditores, quos obæcati & maligni debitores multis excusa-
tionibus, tergiversationibus & difficultatibus diu multumq;
exagitârunt. Atq; hujus utilitatis respectu & intuitu arrestu in
plurib. aliis permitti videm⁹ casibus, quos veluti ordine quo-
dam recenset *Sereniss. Elector Saxonie*, JOHAN. GEORG. c. 51. *Ordin.*
judic. in pr. pag. 150. vers. So wollen wir auch re qui locus videatur.

PROPOSITIO X.

Quo ita factô decernit judex arrestum fieri
(49) per apparitorem regulariter (50) ad man-
datum suum, (51) sine citatione: (52) & termi-
num præfigit, intra quem actor libellum pro-
ducere & æquitatē arresti sui probare tenetur;
quô neglectô arrestum dissolvetur. (53) Ac ne
judex damnum incurrat, cautè facit, si arrestu
permittat cum clausula: *in quantum de Jure*; (54)
simulq; cautionē recipiat *de indemne servando*
tribunal & refundendo expensas cum omni In-
teresse in casu succumbentia. (55) Et si debitor
arrestum contemnit, punitur pro judicis ar-
bitrio & discretionē. (56)

(49) Nam si hoc Judex denegaverit exindeq; creditorem
læserit, tenebitur ei ad Interesse & ad ejus quantitatis, in qua
creditor debitorem sibi habet obligatum, æstimationem; *arg.*
l. fin. 2. de eo qui. C. de pœn. jud. qui mal. judic. & c. l. 4. ad Commenta-
riensem C. de custod. reor. Berlich. d. part. 1. conclus. 74. nu. 90.

(50) Regulariter enim & ex communi observantia, nec
minus tutiori viâ citatio, cui arrestum in effectu æquiparatur,
fit per apparitorem seu nuncium juratum; *arg. l. 5. apparitores. C.*
de exact. tribut. n. 19. l. 1. C. de sportul. Cujus relatio per actuariu ad
acta poni debet, ut fit pars actorum & de legitimè facta execu-
tione appareat; *Myns. cent. 1. obs. 77.* Nihil tamen dubitamus, quin
judex ministro publico neglectô alteri privato vel ipsi etiã cre-
ditori mandatum arrestandi dare possit; cum non tam factum
denun-

denunciantis, quàm mandantis considerandum veniat, quod vel sola iudicis auctoritas causam justam faciat; *arg. l. 11. juste possidet ff. de acq. vel amitt. possess.* Atque hoc imprimis, si periculum in mora sit, ob quod à communi observantiâ licitè recedi posse existimamus, tanquam necessitatis cuiusdam postulatu; ex quo non solum interdum à communium LL. decretis recedere; *per text. in l. 10. Item quamvis. §. 1. si usus ff. comm. divid.* sed eas etiam refrigerare fas est; *text. in c. 8. non debet. extr. de consang. & affinit.*

(51) Absq; iudicis enim mandato, nisi periculum in mora sit, serviens debitorē alicujus arrestare nō potest; *arg. l. 2. cum in causa C. si in caus. judic. pign. capt. sit.* quod res hæc gravior sit, & non nisi cum ignominia ejus, qui arrestatur, fieri solebat; *vid. j. n. 53.* Cui tamen apparitori etiam non ostendenti mandatum parendū asserimus *cum Peck. de J. S. c. 20. n. fin. 3.* modò insignia apparitorū gerat, aut pro tali publicè habeatur; Cùm consuetudo in his sequenda sit; *Bl. ad l. neminē C. de exhib. reis. Jas. ad §. quadrupli J. de act.*

(52) *Jas. in §. superest. n. 89. J. de act. Coler. de P. E. part. 3. c. 7. n. 15.* propterea ne fugiat debitor, aut res avertantur; *Peck. de J. S. c. 4. n. 6. Coler. d. c. 7. n. seq. 16.*

(53) Ipso jure & sine ulla cautione: cū non præstet impedimentū, q̄ de jure non sortitur effectū; *text. in c. 52. nō præstat de R. J. in 6. l. 8. si verò nō habuit à pr. ff. de bon. libert. & quia ita de facto censetur impetratū, etiā de facto relaxandū erit; Ferrar. in form. sequestr. sed saximet. gl. 2. n. 6.* Peti tamē hīc debet relaxatio iudicis fieri officio; q̄ in iis, q̄ ipso jure nō tenent, sententiā declaratoria adhiberi soleat; *per l. 1. C. de rescind. vendit. Myns. cent. 1. obs. 43.* Sed an arrestū indebitè & injuriosè factū ex justa superveniente causa confirmari potest? Neg. cum illud ab initio nullū sit, tanquam propter nullā causam factū; *arg. l. 1. §. 5. hæc verba; ibi: nihil ei debet prodesse hoc delictū. quia propter nullam causam in possessionem missus est. ff. ne vis fiat ei, qui in possess. miss. erit.* Quod a. nullum & vitiosum est ab initio; q̄ tamē in quaq; re potissimum inspiciendū est; *arg. l. 1. ibi: Et certè cuiusq; rei potissima pars principii est. ff. de O. J. nō potest tractu tēporis cōvalescere; tex. in l. 29. quod initio. junct. à l. pen. 210. que ab initio ff. de R. J. c. 8. non firmatur. de R. J. in 6.* Porrò si quis ita indebitè & injustè arrestat⁹ fuerit, tenebitur ei actor seu arrestās ad refusionē damnorū, & ejus q̄ interest; *arg. l. 5. quod te mihi. ff. de R. C. ibiq; Dd. l. 1. C. de his, que vi metusv. caus. gest. sunt. Ferr. d. gl. 2. n. 4.*

eidem punienda relinquuntur; *text. in l. un ff si quis ius dicent;*
non obtemp. ubi dicitur, qd judici concessū sit Jurisdictionē suā
 defendere poenali iudicio; idq, pro arbitrio suo. Nam ubicunq;
 in iure nostro poenæ absolutē fit mentio, semper intelligitur
 arbitraria; *Gl. singulariter & cōmuniter approbata in l. 3. C. de SS.*
Eccles. Wesenb. in π. ff. de postul. n. 7. Et licet *Zobel. ad Gl. Sandr.*
L. 1. art. 68. verb. Als ob er nie verfestet; & *Dd.* plerunq; hanc
 constituent poenam, ut arrestū violans banniri & proscribi pos-
 sit; arbitratur tamen *Coler. de P. E. part 3. c. 11. n. 50.* id contra ef-
 fractores carcerum duntaxat in causis criminalibus locum ha-
 bere, & mavult ex *Massuero* eum, qui arrestum fregit, in cau-
 sa pecuniaria ipsi factum, si deinceps deprehendatur, incarce-
 rari tam diu posse, donec cautionem de solvendo debitum vel
 stando juri præstet; *Massuer. in præct. forens. de subhastat. in pr.*
arg. l. 4. relegati. l. 8. aut damnū §. 7. quisquis autē ff. de poen. vid.
Berlich. d. part. 1. conclus 77. à n. 26 Ille autem, qui arrestatum
 arrestō eximit, aut saltem arrestandum occultat, ut apprehen-
 di nequeat, tandemq; effugiat, actione in factum, *ex edicto de*
eo per quem factum erit, & c. ad id, quod interest tenetur; cum
 utroque casu is id operam dat, ut creditor ab obligatione de-
 facto eximatur, & debitō spoliatur, quod fortè elapso jam
 debitore nunquam consequetur; *arg. l. 3. ex hoc edicto. ff. de eo*
per quem fact. erit, & c. Peck. de J. S. c. 26.

PROPOSITIO XI.

Arrestari verò potest vigore consuetudi-
 nis quocunq; tempore, etiam in summis fe-
 riis: (57) non tamen in nundinis (58) ob de-
 bitum ante eas factum. (59) Et debet locus, in
 quo sistitur, quā rei reservationem esse tutus,
 (60) quā ipsius verò debitoris detentionem
 honestus (61). Arrestari autem potest in ædi-
 bus sacris, monasterio, (62) & in domo debi-
 toris propria. (63)

57. Id

402.

(57.) Id quod uno omnes affirmant ore; *Gl. singul. & cōmun. approbata in l. fin. verb. fidejussionis. C. de feriis. Gl. & Bl. in c. fin. extr. eod. Sicbard. in l. un. n. 12. C. de prohib. sequestr. pecun. Peck. de J. S. cap. 7. n. 1. Moll 3. Semestr. 44. Tractat. J. C. Anonym. de arrest. cap. 6. pag. 64. §. Tempus quod attinet. Si nimirum ob suspicionem fugæ debitoris in mora periculum sit; arg. l. 1. §. 2. sed excipiuntur ff. de fer. l. 5. de pupillo §. 12. præterea ff. de nov. oper. nunciat. Necessitas enim legem non habet; arg. cap. 3. si quis extr. de furt. Gl. in l. un. ff. de offic. consul. Cagnol. in l. 126. quæ propter num. 1. & in l. 19. qui cum alio num. 15. ff. de R. J. Wesenb. in π. ff. quemadmod. servit. amitt. n. 6. nec debent feriæ aliquem damno afficere; *Gail. 2. obs. 44. num. 1.* Et hæc pertinet, quod scitè & prudenter J. Crus quidam, interrogatus, quidnam feriis agi liceret? Respondisse fertur: Quod noceret prætermisum. Quam ob eandem necessitatis rationem quacumq; etiã noctis parte arrestari posse contendit post *Peck. d. c. 7. num. 2. Tract. J. C. Anonym. de arrest. d. §. tempus pag. 65. vers. Quin & non absimili ratione, quamvis aliàs noctu judicia conticescere debeant, nec sententia definitiva ferri possit; Vant. de nullit. cap. 9. Ferrar. in serm. sentent. diffinit. gloss. 1. n. 16. Q. An in ejusmodi casu etiam lite pendente arrestatio licitè fiat? Affirmativam tenet *Peck. de J. S. cap. 4. num. 6. vers. Quinimò. quia litis contestatio damnum creditori non debet afferre; text. in l. 68. non solet. ff. de R. J. l. 8. compensationem. ff. de compens. ne diligentia prosequentis jus suum damnosa ei fit; per l. fin. 3. ea qua, vers. Similiter. circ. med. C. de alluv. & palud. quod jura vigilantibus scripta sint; text. in l. 24. pupillus, vers. quid ergò sub fin. ff. qua in fraud. credit. fact. sunt, & c. Ac licet alioqui pendente lite nihil innovandum sit; per text. in l. 1. ff. nihil innov. appell. interpos. cap. 7. non solum de appellat. in 6. tamen per litis pendentiam arrestatio, tanquam remedium extrajudiciale, non impeditur ex nova causa; teste *Ripa ad cap. 1. num. 88. extra de jud. Dec. cons. 562. num. 8. Et in debitore suspecto multa licent, quæ aliàs non conceduntur; Jas. in §. superest. n. 89. J. de act. Sicbard. in l. un. n. 13. C. de prohib. sequestr. pecun.****

(58.) *Per text. in l. un. C. de nundin. Job. Jacob. à Canib. tract. de re pres. n. 44.* quashabendi jus datum est immemoriali temporis præscriptione vel beneficio Principis; *Peck de J. S. c. 7. n. 4.* non autem in vulgaribus, quas vocamus *Wochenmärkte*; *Sichard ad rubr. & d. l. un. n. 1. C. de nund. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 6. vers. prohibitum tamen est. fall. 4 p. 69.* Idq; etiam sanxit D. AUGUSTUS *part. 1. Novell. suarum Constit. 30. §. fin.* Wir wollen aber sonderlich etc. Nisi debitum juratū sit; *Matth. de Afflict. decis. Neopol. n. 5. Peck. de J. S. c. 7. n. 3. post med. Berlich. d. part. 1. conclus. 77. n. 5.* aut debitor immunitati nundinarum renunciaverit; *Peck. de J. S. c. 9. n. 1. & 2. Berlich. d. conclus. 77. n. 12.* (*Quam mentem d. const. 30. esse ex rescripto quodam D. AUGUSTI ad Senatam Lipsiensem docet Moller. 1. Semestr. 12. n. 2.*) aut nundinæ per integrum decennium celebratæ non fuerint; quò temporis spaciò nundinæ cū suis amittuntur juribus; *text. in l. 1. ff. de nund. Azo in d. l. un. C. eod. Tr. JC. Anonym. de arrest. d. §. prohibitum fall. fin. 7. Et ultimò.* Cujus prohibitionis causa in favore nundinarum posita est, ut merces, quæ ad vitæ hujus sustentationē necessariae sunt, eò liberius & copiosius invehantur evehanturque; *Peck. d. c. 7. n. 3. & d. c. 9. n. 2.* Nec ea prohibitio in mercatoribus tantum locū habeat, sed quibusvis personis ad locum, ubi habentur nundinæ, negotiorum suorum causâ venientibus; *per text. in l. un. C. de nund. ibi: ut nullum in mercatib. & c. & d. Const. 30. §. fin. ibi: Niemande angehalten werden / & ibi Dd. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. §. prohibitum ampliat. 4.* Quæ. An relegati, banniti & hostes gaudeant nundinarum immunitate? Nequaquam; cum Privilegia non sint ejus naturæ, ut extendantur ad scelerosos & maleficos; *text. in l. 2. hac lege vers. in criminalibus. C. de privileg. Schol. 12. 30. Nov. 17. c. 5. à pr. non permittas privilegiis aliquibus uti nocentes; Bl. in d. l. un. C. de nund. Coler. de P. E. part. 2. c. 3. n. 163.* Quæ prohibitio cessat quoad personam debitoris statim atq; finitæ sunt nundinæ; *Coler. d. n. 163. verb. finitis nundinis & seq. n. 164. verb. stantibus illis.* D. AUGUSTUS *d. §. fin. constit. 30. ibi: Innerhalb der öffentlichen Märkte. Secus verò quoad merces; si enim merces ipsis nundinis jussæ sunt avehi & navis vel currus impediatur, quo minùs justò tempore absit,*
post

403.

poit nundinas etiam absq; arresti impedimento evehi possunt;
& ita post Bl. in d. l. un. C. de nund. decidit Sichard. ibid. n. 3. c. 4.
per l. 15. Caesar. ff. de publican. & vestig. l. 3. deniq; D. Severus
§ 2. Seio etiam ff. de minor. Initium enim inspicimus Tract. JC.
Anonym. de arrest. d. §. prohibitum tamen est, pag. 68. fall. 3.
Cæterum nundinarum locus ut temporalis, ita localis est, ad
eum duntaxat locum restrictus, ubi nundinæ celebrantur; non
ad alium aliquem intermedium itineris locum, per quem debi-
tor ire redirevè solet; per text. in l. un. sub fin. C. de nund. ibi:
ibidem concurrentibus & d. §. fin. Constit. Elect. 30. ibi: Inner-
halb der Märckte; & ibi Moller, n. 10.

(59.) Tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 6. §. prohibitū.
p. 67. fall. 1. vers. Limitatur notabiliter. Non autem ob illud,
quod in ipsis Contractū est nundinis; text. in l. 19. heres absens.
§. 2. proinde pr. & ibi Angel. ff. de Jud. Bl. & Salicet. in d. l. un.
C. de nund. Peck. de J. S. c. 4. n. 5. & c. 7. n. 5. licet id in ditioni-
bus Electoris Saxonix, quod sciat, non observari attestatur Mol-
ler. 1. Semestr. 12. n. 4. Nec observari debere nobis pro certo &
firmiter asserti posse videtur, propterea quod dicta Const. Elect.
30. postquam in pr. varias Dd. opiniones rejecit, in §. fin. gene-
raliter omnes complectatur casus; ibi: In allen Fällen; Item,
Rein Arrest; Item, Niemand's. Quod si tamen maxima & evi-
dens suspicionis sit causa, arrestum in omni casu etiam in ipsis
nundinis admittendū esse videtur hanc ob causam, quod & id
ex simili causa in feriis admittatur. At ubi eadem est ratio, ibi
quoq; eadem debet esse juris dispositio; per l. 32. illud. ff. ad L.
Aquil. l. 8. in Titio, & ibi Gloss. ff. de V. O. Everhard. in loc. ar-
gum. legal. à simili. Tract. JC. Anonym. in d. fall. 1. pag. 68. vers.
Quod si tamen.

(60.) Quod eum spectat, in cujus custodiam res sunt
traditæ, ut de securitate loci prospiciat; cæterum si de ipsius
constiterit injuria, tenebitur de dolo & negligentia in id quod
interest; vid. Peck. de J. S. cap. 30. per tot. fermè.

(61.) Arrestum namque non fit poenæ infligendæ, sed
tædii faciendæ causâ; ideoq; etiam locus hac erit ratione com-
mensurandus, ut non poenæ inferat rigorem, sed detentio-
nis tantum habeat oportunitatem; arg. l. 8. aut damnum. §. 9.

D 3

solent

Solent Praesides. ff. de pœn. quò de iudex prospiciet; per text. in l. 9. iudicij. C. de Episcop. aud.

(62.) Cùm arrestum, si in mora sit periculum, etiam fieri possit tempore feriato, *per ea que dicta sunt, hac proposit. n. 57.* Nam à tempore ad locum valet argumentatio; *arg. l. 22. vinum; ibi: Cujus temporis; & ibi: Cujus loci. ff. de R. C. Everhard. in loc. arg. legal. à tempore ad locum. Moller. 3. Semestr. 44. n. 4. vers. Sed contrarium.* Sed an etiam in Schola publica seu publico Universitatis auditorio? Putamus; cum & in loco sacro aut religioso, ut modò dictum, arrestari possit.

(63.) Nam quamvis domus, tutissimum cuiq; refugium atq; receptaculum sit; *text. in l. 18. pleriq; ff. de in jus vocand.* quia tamen per arresti denunciationem nulla infertur debitori vis nullaq; extractio; *arg. l. 4 dies. §. 5. Praetor; ibi: verecundè autem Praetorem denunciare debere non extrahi de domo sua. ff. de damn. infect.* nihil impedire videtur, cur non in domo debitoris privata seu propria arrestatio fieri possit; *74. in d. l. 18. n. 26.*

PROPOSITIO XII.

Ac fit arrestum eò fine & effectu, ut debitor tædiò arresti (64.) affectus (65.) creditori satisfaciat; vel solvendo (66.) vel idoneè cavendo, (67.) vel cedendo. (68.) Quibus tribus modis arrestum regulariter (69.) relaxari verum est (70.)

(64.) Etenim eò detentus vel ipse ire non potest, quò velit, suaq; negocia liberè agere & expedire, vel saltem res suas locò movere nequit, adeoq; iis pro arbitrio uti: quod certè non molestum esse non potest acerbumq; gignere tædium. Nec arrestatus locò discedere potest, etiamsi ab arresto appellaverit & appellatio adhuc pendeat; *per doctrinam Br. in l. ab executione n. 3 ff. quorum appellat. non recip. Tract. J. C. Anonym. de arrest. cap. 7. pag. 71. n. 1.*

(65.) Sic enim debitores, qui aliàs ad solutionem somnolenti esse consueverunt, & de die in diem dilationes quærere faciliùs

Nus compelli possunt, ut diligentius cogitent de viis solvendi; aut, si ipsi solvere non possunt, nihil intermittant invenire cognatos seu alios, qui eorum nomine aut solvant aut aliter creditores reddant securos, quò in pristinam revertantur libertatem, liberamq; rerum suarum recipiant fruitionem; atq; ita omnem insignioris effugiant nominis nævum; Coler. de P. E. part. 1. cap. 3. n. 18. Gail. de A. J. c. 1. n. 15. Peck. de J. S. cap. 1. n. 4. Sed quibus sumtibus arrestatus alendus erit, an propriis an alienis? Propriis putamus; cum id juris etiam in bonis sequestratis; text. in l. fin. 7. si quando. vers. Quod si ei; ibi: ita ut ex iisdem tantum litis sumtus & alimonia homini subministratur. C. de ordin. cogn. & in missione in possessionem observetur; text. in l. 5. sed si is. §. 3. an autem vendendi causâ; ibi: diminuendi causâ usq; ad id, quod alimentis ejus necessarium est. ff. de Carbon. edit. Et arg. Constit. Elect. 22. part. 2. §. Es soll aber das Gefängnis; ibi: So wird er selbst darauß zu denken wissen / wie vnd waser gestalt er seine Unterhaltung haben möge. Nisi debitor evidenti & extremâ prematur inopiâ, quo casu ipsi arrestans de alimentis prospiciat; arg. l. 27. si instituta §. 3. de inofficioso ibi: placuit interim propter inopiam pupille alimenta adversarium ei subministrare necesse habere. ff. de inoffic. testam. prout & illud requirit Gl. communit. approbat. in l. fin. verb. agnoscere C. de erogat. milit. annon 12. Jason. in l. pecunias. n. 2. & 3. C. de Re. Jud. Peck. de J. S. cap. 28. n. 5. Coler. de P. E. part. 1. cap. 6. à num. 103. Quid autem à creditore singulis diebus alimentorum nomine præstandum sit, cum conditio personarum inspiciatur, judicis arbitrio relinquendum est.

(66.) Quia solutione ejus quod debetur, omnis tollitur obligatio; text. in pr. 7. quib. mod. toll. obligat. eaq; tam principalis, quam accessoria; text. in l. 6. item liberatio à pr. ff. quib. mod. pign. vel hypothec. solv. l. 43. in omnibus speciebus. ff. de solut. qualis arrestus inducitur; Tract. IC. Anonym. de arrest. cap. 9. pag. 108. num. 1.

(67.) Quod fit fidejussoribus vel pignoribus; text. in l. 7. si fidejussor §. fin. 2. si satisdatum; & ibi Jason. n. 17 ff. qui satisfac. cogant. Br. in l. litibus C. de agricol. & cens. 11. & est cõmunis practica, de qua testatur Coler. decis. 134. n. 24. Sed an ad relaxandum

dum arrestum sufficit duntaxat *Cautio iudicio listi*, an verò etiam requiritur *Cautio de iudicato solvendo*? Et sufficere videtur cautio iudicio listi; *Angel. in l. nemo carcerem. C. de exact. tribut. 10. Peck. de J. S. c. 31. n. 3.* cum per hanc cautionem tantundem creditor consequatur, ac si arrestum indissolutum mansisset; & satis est, si fidejussores promittant, se debitorem representaturos & iudici exhibituros; aliàs solvent iudicatum; *vid. Peck. d. n. 3. vers. sed non habens, unde solvat.* Quam etiam ob rem debitor ita cogitur satisfacere: Nicht allein des Rechts auszuwarten / sondern auch sich selbst persönlichen / wann es die Nothdurfft erfordert / zustellen; ne scilicet, cum sic relaxatus per Procuratorem agere posset, seq; ipsum non sistere, creditor defraudetur in eo, quod in casu non factæ solutionis non posset petere effectualiter debitorem sibi ad manum dari, *secundùm ea, quæ supra dicta sunt proposit. §. n. 18.* Ut ita potius data videatur creditori facultas peregrinandi suaq; explicandi negocia, quàm quod reverà arrestum relaxatum sit; id quod itidem observasse Lipsienses post *Modest. Pistor.* testatur *Tract. J. C. Anonym. de Arrest. c. 9. pag. 109. §. porro queritur.* Non tamen sufficit cautio iuratoria; *Peck. d. c. 31. n. 4.* quia hæc insufficientis est; *Br. in d. l. litibus n. 4. C. de agric. & cens. ad eamque non pervenitur, si aliò remediò cautionem petenti consuli possit; Bl. in d. l. fin. n. 2. & 3. C. de ordin. cognit. Alex. in d. l. si fidejussor. §. si satis datum. n. 16. ff. qui satis d. cognit. Gail. de A. J. c. 3. n. 10.* Si tamen arrestator ejus sit famæ & dignitatis, ut ei credi debeat, videtur & iuratorie cautioni locus esse posse; *Gl. in l. 1. §. si verò verb. iuratoria. C. de assert. toll. Richard. in l. un. n. 14. C. de prohib. sequestr. pecun. Myns. cent. 2. obs. 11. Gail. 2. obs. 47. n. 13.* Quod in arbitrio iudicis consistit; *Peck. d. c. 31. n. 4.* ut alia pleraq; quæ ad relaxationem arresti spectant; *Peck. de J. S. c. 4. n. 7. Tract. J. C. Anonym. d. c. 9. pag. 111. à §. non sufficit.* Quæ omnia quidem vera sunt, si persona arrestata fuerit. Nam si res arrestata sint, cautionem putamus præstandam esse de rebus cum fructibus conservandis & restituendis; *arg. d. l. 20. litibus pr. ibi: ut si idoneum fidejussorem totius summa præstiterint, quod omnes reditus eis restituerit & d. l. fin. 7. si quando vers. quod si ei; ibi: si modò salvam rem futurã per idoneos fidejussores promise-*

promiserit. C. de ordin. cognit. Köppen. part. 1. decis. 35. n. 19. Schurff. cent. 3. consil. 15. n. 15. Præstitâ proinde idoneâ cautione statim arrestum relaxandū est; Peck. d. 7. S. d. c. 31. n. 2. nisi persona vel res arrestatæ sint ob debitum liquidum, confessatum, adjudicatum & jam exigibile: nam tūm propter satisfactionem arrestum non relaxatur, sed debitor præcisè debet solvere vel adimplere id, ad quod tenetur, per text. in l. 4 si se non obtulit. S. 3. ait Prætor. ff. de R. J. Peck. de J. S. d. c. 31. n. 1. Tract. 7C. Anonym. de arrest. d. c. 9. pag. 113. S. Limitantur autem. Q. si debitor injustè arrestatus fidejussores dederit, nunc eò ipsò arrestum approbare, injuriamq; creditori remittere intelligatur? Nam cum actus agentium nihil operetur ultra eorum intentionem; arg. l. 19. non omnis. ff. de R. C. Et injustè arrestatus fidejussorem non idcirco det, ut actionem injuriarum tollat, sed ut tantummodò arrestum impediatur; arrestatus nihilominus injuriarum contra arrestantem agere potest, cum sciat, jus suum sibi durare; arg. l. 3. sicut re corporali S. 15. non videtur; ibi: quod sciebat ubiq; pignus sibi durare. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. solvit. Peck. de J. S. cap. 23. n. 6.

(68) *Text. in l. fin. 8. cum solito more C. qui bon. ced. poss. & ibi Br. Peck. de J. S. d. cap. 31. num. 8. Secus tamen de Jure Saxon. quò se debitor cessione bonorum liberare non potest; Wesenbec. in 7. ff. de cess. bon. num. 3. Coler. de P. E. part. 1. cap. 6. num. 124. & seq. cap. 7. num. 18.*

(69.) *Alii enim alios enumerant modos; & manus levationem (hoc est, arresti relaxationem) aliam extrajudicialem, aliã judicialem; eamq; provisionalem & finalem; & hanc demum quadruplicem constituunt; de quibus videatur Molinaus in consuet. Parisiens. tit. 2. gloss. 1. verb. arrest. à n. 155.*

(70.) *Nam juxta sacratissimum nostrum Imperatorem Justinianum in Nov. 22. τὸ τε δὲν ἀπαιτοῦν. Cum autem omne eò modò dissolvi debeat, quò colligatum est; text. in l. 35. nihil tam naturale. ff. de R. J. & arrestum judicis auctoritate fiat; non nisi ea auctoritate relaxari potest; idque cum creditoris scientia, ne judex temerè relaxans, quod forsan creditori nondum satisfactum sit, litem faciat suam; & teneatur ad debitum principale; Coler. de P. E. part. 1. cap. 2. num. 117. Quæ tamen*

ratio

ratio non subsistit, si nihil reum debere, aut ex falso funda-
mento arrestum impetratum esse appareat: tum enim sicut ar-
restum de facto cœpit, ita de facto relaxatur: *secundum ea que
dicta sunt proposit. 10. num. 53.* Et hæc ita de arresto ex Jure com-
muni consuetudinario; ex quibus si quæ generalia fuerint, re-
petantur ad sequentia. Nunc de

ARRESTO EX JURE PROVINCIALI, CONSVETUDINARIO.

PROPOSITIO XIII.

Arrestum ex Jure Provinciali (71.) Con-
suetudinario est, quod usus (72.) in terris Sa-
xonicis probavit. Cujus potissimum hic est
effectus, ut tribuat in rebꝯ (73.) & bonis (74.)
debitoris arrestanti Jus reale, (75.) statim ab
impetrationis tempore. (76.)

(71.) Quò nomine Jus Saxonicum nuncupari solere
in aprico est. Quod tamen generaliter intelligendum erit,
ita ut & Provinciale in specie sic dictum, vulgò Landrecht / &
Municipale vulgò Stadrecht / item Weichbilde comprehen-
dat; quod utrumq; generali vocabulo, *Wiltkier* appellatur;
Coler. de P. E. part. 1. cap. 3. n. 1. & seq. 2. Inde & arrestum Saxo-
nicum dici palàm est.

(72.) Nam & de jure Saxonico scripto arrestum regula-
riter prohiberetur esse statuitur *per text. in art. 24. l. 2. Landrecht.*
*Man soll keinen Mann aus seinen Bewehren weisen / von Ge-
richts halben / man breche sie ihm dann mit rechter Klage / da er selbst
gegenwertig sey / oder man lade ihn zuvor / von Berichts halben / zu
seinen rechten Tagedingen. Ibid. Gloss. Et concordat Weichbild
art. 29. cum Gl. ibid. junctò art. 83. l. 3. Landrecht Coler. de P. E.
part. 1. cap. 2. num. 103. Prout quoque raram ejus aut perfun-
ctoriam saltem reperimus fieri mentionem; Weichbild artic.
66. de Romipetis vel alibi ex causa negociationis peregrinan-
tibus non impediendis; *ibi: Den mag niemands kummern*
noch*

noch hindern vmb Schuldt willen. *Gloß Landrecht lib. 1. art. 22.*
quod arrestū fieri non debeat pro debito super funere, ne sepe-
liatur; S. Der Erb soll sich vor dem dreßsigsten; ibi: Der Rich-
ter mag auch daraus nicht pfenden / noch das Erb besetzen / do die
Gräbnis mit gehindert wird. Et Landrecht lib. 3 art. 13. ibi: Er
mag ihn wol bekümmern zu Recht. Concordat Weichbild art. 60.
Et utrobiz, Gloß SS die dritte Durstigkeit. Qui tamen duo tex-
tus cum utraq; Gl. loquuntur de detentione personali alicujus
criminosi, accusati criminaliter; Coler. de P. E. d. cap. 2, n. 195.
Ut ita certum sit, arrestum de consuetudine Saxonum manasse
atque receptum fuisse: Quā hodiē arrestum regulariter & in-
distinctē ad instantiam creditoris adversus bona resq; debito-
ris, & debitorem ipsum conceditur; Coler. de P. E. part. 3 c. 11.
num. 37. Et part. 2. cap. 3. num. 463. Tract. JC. Anonym. de arrest.
cap. 3. pag. 22. § de consuetudine tamen Saxonum. Cui opinioni
expressē suffragari videmus Serenissimum Electorem Saxoniz
JOHANN GEORG. in ordinat. judiciaria d. cap. 51. Vom Arrest
vnd Kummer. in pr. pag. 151. vers. Was dann den andern Effect; ibi:
ist es durch einen lang hergebrachten Gerichtsbrauch vnd Gewon-
heit also eingeführet.

(73.) In debitoribus enim obtinet effectus arresti com-
 munis; nisi quod procedendi modus quadantenus peculiaris
 sit, & stylo judiciorum Saxon. conformis: quem notat Autor
 des Hoffgerichts Process part. 2. Des Verichts / welcher gestalt /
 etc. etc. Vom Arrest der Personen / *his verbis*: Wann ein Arrest
 auff eine Person geschlagen / vnd der Arrestirte darumb anhalten
 there / daß der Kläger seine Klage verfolgete / so soll Kläger dassel-
 bige zu thun schuldig seyn / vnd dßfals vom Munde in die Feder
 verlesen werden. Do aber der Arrestirte solches nicht begehren
 there / soll der Arrestant demnach seinen Kummer in dem andern
 Gerichte / vnd wo das nicht gehalten / innerhalb vierzehn Tagen
 gebührlichen verfolgen. Wo dieses in einem oder andern Fall
 nicht geschehen / soll der Arrest erloschen / vnd für vnkräftig gehal-
 ten werden.

(74.) Allodialibus videl. non verò Feudalibus ; cum
vasallo non liceat feudum totum vel partem aliquam quocun-
que modo distrahere seu alienare ; 2. F. 55. de probib. feud. alien.
in pr. circ. med. idq; nec per viam executionis ; quod commu-
niter teneri dicit Coler. de P. E. part. 2. c. 3. n. 285. & hanc ad rem
magnum Dd. cumulum allegat Hartm. Pistor. decis. 15. n. 11. vid.
Köppen l. 1. decis. 39. à n. 5. cujus speciem arrestationem esse dixi-
mus supra proposu. 3. n. 11. In fructibus tamen ex feudis perce-
ptis arrestum omninò locum habere potest ; arg. text. in 2. F.
45. an agnat. vel fil. defunct. ibi : sed in fructibus ; si quos reliquit.
Et propter text. in Const. 25. D. AUGUSTI Novell. suarū part. 2.
§. So viel dann die Abmünzung des Lehnguts belanget / ic. ac specia-
tim in materia nostra Sereniss. Elector SAXON. JOHAN. GEORG.
in ordinat. judic. cap. 48. Von dem dinglichen Recht / ic. pag. 145.
§. Wie vnd welcher gestalt ; ibi : Diß aber hierbey sonderlich in
acht zu nehmen / daß sich die Arresta / wann sie gleich von dem Lehnherrn
verstattet / doch wider ihren Willen nicht auff den Eigenthumb /
sondern allein auff die Früchte erstrecken können. Es wolte
dann der Lehnherr dem Arrestanten hterinnen gütwillig gratificiren.
Et d. cap. 51. pag. 154. §. Sonderlich aber wann auff Lehngüter / ic.
Et hoc, etiamsi bona allodialia antea excussa non fuerint ;
quod fructus ex feudis perceptis sint allodiales : In rebus au-
tem allodialibus non minus in unam, quam in aliam fieri pos-
se censemus executionem. Porro arrestum generaliter ad
omnia bona impetratum trahitur ad futura quoq; bona ; cum
sub generali hypotheca omnia omninò, etiam bona futu-
ra, contineantur ; per text. in l. fin. 9. si quis §. ibi Gotbofr.
in not. lit. (nobis) M. C. que res pignor. oblig. post. l. fin. 21.
Titius pr. ff. qui pot. in pign. vel hypothec. hab. qualis per ejus-
modi arrestum generale inducitur. Quod etiam expressè
probat Serenissimus Elector JOHAN. GEORG. d. cap. 48.
in fin. pr. pag. 145. ibi : Vnd wann er in genere vnd indefini-
tè vff alle des Schuldners Güter (Arrest) angeleget / auch die bo-
na futura, die der Debitor hernach quocunque modo erlangen
möchte / afficiren. Et d. cap. 51. §. Wann aber in vnserer Can-
zeley. pag. 551. ibi : Wie auch vff bona futura, vñnd was der
Schuldner noch acquiriren vñnd erlangen möchte. Quod ge-
n erale

407.

nerale tamen arrestum ad illa bona, quæ quidem sub tutelari, incorporatavé, at non hereditariâ sita sunt jurisdictione, non extenditur; ne jurisdictionum fiat confusio; *argum. l. 15. ff. per errorem ff. de Jurisdic. l. 5. si qui extra aliena ff. de Jud. vide Berlich. d. part. 1. conclus. 74. num. 55.* Quar. An si quis portionem debitoris sui intra terminum legitimum in hereditate jacente arrestaverit, & postea heredes dividerint hereditatem, debitoriq; bona in alio territorio sita in divisione, obrigerint, divisio ista non præjudicet, quò minus & reliquorum coheredum portionem ratione arresti persequi possit? Et nihil præjudicare putamus *per l. 26. pacto successorum C. de pact. Tractat. JC. Anonym. de arrest. cap. 7. pag. 78. num. 6.*

(75.) Ein dinglich Recht oder Gerechtigkeit. D. AUGUSTUS *part. 1. Novell. suarum Constit. 28. §.* Ferner sollen nach denen; *ibi:* Denen wir auch hiemit eine dingliche Gerechtigkeit / der Prioritet halben / geben und gestatten. Et Sereniss. ELECT. *d. cap. 28. rubr.* Von dem dinglichen Recht / so man durch Arrest erlanget. & *à princ. ibi:* Dieweil in unserer Landes Constitution dem Arrest / vermöge eingeführten Gebrauchs / ein Jus reale gegeben. Quod non ab simile esse arbitrantur pignori Prætorio vel tacitæ hypothecæ; *Schurff. cons. 15. num. 13. & cons. 27. num. 1. cap. 4. cent. 3. Wesenbec. in 7. de privil. cred. num. 9. Coler. de P. E. part. 1. cap. 2. n. 189. & part. 3. cap. 11. num. 39. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. cap. 7. pag. 71. num. 3.* Cujus ratione arrestator præfertur omnibus aliis creditoribus; personalibus, hypothecam posteriorem habentibus, aut etiam arrestum posterius consecutis; *Coler. 1. decis. 137. num. 8.* Ac quamvis nonnulli, ordinem literæ *d. Constit. Elect. 28.* sequentes, existiment, hypothecarios, etiamsi tempore posteriores essent, nihilominus arrestantibus præferendos esse; tamen hanc consuetudinem ita notoriam esse *dicit Colerus*, ut allegationibus non indulgeat; *d. cap. 2. num. 191.* & contrarium tam in Supremo appellationum judicio, quam in Scabinatu, se assessore, in judicando observatum fuisse testatur *Moller. 1. Semestr. 26. num. 4.* Atque hanc sententiam multis præjudiciis confirmatam usque receptam esse ipse fatetur *Rauchbar. 99. in-*

fig. 4. n. 4. & novissime confirmavit Sereniss. ELECTOR d. e.
84. in princ. ibi: Und (werden) deswegen die Arrestanten von
der Zeit an / da sie solch ihr Jus bekommen / allen andern Gleubi-
gern / die erst nach ihnen stillschweigende / oder ausdrückliche Ver-
pfändung oder Hülfen erlangen / mit der Bezahlung vorgezogen.
Ubi commodè Q. an si arrestanti posteriori debitor prius sol-
vit, isq; pecuniam bonâ fide consumit, prior arrestans à poste-
riore pecuniam solutam revocare possit? Quod putamus per
text. elegantem in l. fin. 22. scimus. §. 6. sin verò heredes. C. de ju-
re delib. ubi dicitur, quod liceat aliis creditoribus, qui ex ante-
rioribus ventunt hypothecis, adversus eos venire, & à poste-
rioribus creditoribus secundùm leges eos abstrahere, vel per
hypothecariam actionem vel per conditionem ex lege. Et
qui prior tempore, potior est jure; nec considerandum venit,
uter possideat, nec ne; arg. l. 12. creditor §. fin. 10. si prior; ibi:
licet posteriori res tradatur, adhuc potiori esse priorem, & ibi
Gothofred. in not. lit. (nobis) D. ff. qui potior. in pign. hab. Kóp-
pen. part. 1. decis. 62. Et vigore hujus quoq; effectus arrestum
ex una causa, mutui nempe, impetratum, ad aliam etiam, pu-
tà exemptione, extendi posse putamus, ita ut creditor bona
arrestata ex illa retinere posse arbitramur; cum non tantùm
ob pignus traditum, sed etiam ob hypothecam non traditam,
res à creditore ob aliam chirographariam pecuniam retineri
possit, si scilicet illa rem à debitore per hypothecariam avo-
cat, & postea eandem pro alio credito chirographario retinet;
text. in l. un. C. etiam ob chirograph. pecun. pign. retin. poss. Ne-
gusant. de pignor. part. 1. membr. 3. part. 5. princip. num. 48. A-
deò autem hypothecæ vis rei inhæret affixa & quasi adgluti-
nata, ut si ad tertium possessorem res perveniat, creditor con-
tra eum actionem hypothecariam habeat; arg. l. 14. distractas
à debitore C. de pignor. præcedente tamen excussione princi-
palis debitoris; text. in Auth. hoc si debitor. C. de pignor. No-
vell. 4. cap. 2. & inde desumt a Auth. sed hodiè C. de O & A. Coler.
de P. E. part. 3. cap. 11. num. 39. Tractat. JC. Anonym. de arrest.
d. cap. 7. num. 3. Quæ ad heredes quoque transit; Coler. de P. E.
part. 1. cap. 2. num. 203. Tractat. JC. Anonym. d. cap. 7. pag. 78.
num. 5. etiam cessionarios; Berlich. part. 1. conclus. 74. num.

150. Quibus quomodo Jus arresti cedi debeat, sancitum est à Serenissimo ELECTORE in *ordinat. judic. d. cap. 51. pag. 159. §. fin.* Diereiff auch aus dem. Certum tamen est bona arrestata ab arrestato alienari posse; cum arrestum bona non efficiat litigiosa, adeoq; inalienabilia; *argum. l. 1 ff. § C. de litig. Coler. de P. E. part. 2. cap. 3. num. 463. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 7. p. 72. vers. alienari autem.*

(76.) *d. Constit. Elect. 28 §. Ferner. sub fin. ibi: Von der Stunde anzufangen/da der erste Kummer geschehen. Et Sereniss. ELECT. d. cap. 48. ordinat. judic. in pr. circa med. ibi: Und gehet solch der Arrestanten Recht von dem Tage und Stunde an/da sie erstlich den Kummer schriftlich angelegt. Coler. de P. E. part. 2. cap. 3. num. 412. modò (ad effectum consequendum) arrestū per singulas quaterdenas legitimè tribus prosecutū (verbo enim sequor, hic in passiva ut or significatione cum Ulpiano nostro in penult. 19. cum quadam puella. pr. ibi: an prioris judicis sententia exequi possit) fuerit vicibus; Coler. de P. E. part. 3. cap. 11. n. 35. § part. 2. cap. 3. n. 411.*

PROPOSITIO XIV.

Ad quem effectum impetrandum requiritur, (77.) ut arrestum ab eo, quò impetratum est, tempore, in duobus Juridicis quatuordecim dierum terminis renovetur, (78.) adeoq; junctâ petitione tribus prosecuatur vicibus: & in tertio quidem termino unâ judicis libellus (79.) exhibeatur, (80.) cum expressa debiti specificatione; (81.) simulque in eodẽ citatio adversus debitore rogetur, (82.) Dūmodò arrestator ante hæc ostenderit (83.) & de debito suo per instrumenta vel alia documenta fide digna, & quod debitor gravi
viori

viori ære alieno obstructus sit suisq; dilaba-
tur bonis, (84.) Quò ita factò judex arrestum
decernit & concedit. (85.)

(77.) Tanquam pro substantiali seu essentiali forma; quam
quoque, pro ejus natura & proprietate, quæ indivisibilis est &
inseparabilis; arg. l. 13. si re. §. 4. consequens ibi: non aliter au-
diatur, quàm si observaverit constitutum tempus. ff. de excus. tut.
l. 8. cum hi. §. 17. si Prætor; ibi: sed & si non de omnib. & c. ff. de
transact. strictè & ad unguem quasi observandam præcipiunt;
D. AUGUST. part. 1. Novell. suarum const. 29. sub fin. pr. vers.
Und wo die Form/te. Et Serenifs. ELECT. d. cap. 51. ordin. ju-
dic. §. Wie aber nun ein angelegter Arrest. pag. 157. vers. Wann
auch diesem nicht strictè nachgegangen wird/ te. adeò ut eà non
servatà arrestum sit nullum & non admittendum. Nec sufficit
eam servasse per æquipollens Berlich. d. part. 1. conclus. 74. num.
129. vers. quod præter ea, & decis. 105. Sed quid si ob solennita-
tes has amissas arrestum invalidum & nullum judicatum sit,
an nihilominùs reus ad libellum respondere & litem conte-
stari tenetur? Et dicimus; quod sic; cum etiam ab initio, non
factò arrestò libellus offerri potuisset. Moller. 4. Semestr. 12.
modò debitor sub judice illo vel ratione domicilii vel ratione
contractus forum sortiatur, nec solùm bona possideat; post
Zanger. tract. de except. part. 2. cap. 1. num. 269. ibi: planè si ar-
restum per sententiam relaxatur, Berlich d. part. 1. conclus. 74.
num. 139.

(78.) In qua renovatione dies termini in terminum com-
putatur: veluti, si hodiè die 1. Maji, qui est dies Saturni ar-
restum sit petitum & impetratum, præcisè renovatio arresti in
altero die Saturni, qui definit 15. Majum, fieri debet; per text.
in d. Constit. 29. in pr. ibi: Von vierzeben Tagen zu vierzeben Ta-
gen. Et Serenifs. ELECT. d. c. 51. ordinat. jud. §. Wie aber nu.
pag. 157. ibi: Von 14. Tagen zu 14. Tagen. Berlich d. conclus. 74.
à n. 121. unde sequitur, quòd non solùm, si ulteriori die facta sit
renovatio; sed etiam citeriori, renovatio ista non valeat, &
arrestu nullu sit; quorù posterius (cum dubitatu fuerit) etiam
Electo SAXON. CHRISTIAN. II. felicissima recordationis publico
quo.

quodam confirmavit edicto, quod verbotenus ponit *Berlich. d. conclus. 74. n. 129.* & secundum ejus tenorem, tam à Facultate Juridica Lipsiensi, quam Witebergensi pronunciatum fuisse; *testari Reinh. Rosam in addit. ad Moll. ad Constit. Sax. d. Const. 29. n. 6. sub fin. vers. quicquid sit & seqq. scribit.*

(79) Qui exinde arrestatorius vocatur, vulgò dicitur *Rümerflage*. Nam ab initio sufficit oretentis Judicem conveniri, aut saltem ipsi exhiberi editionem exemplarem; *Coler. de P. E. par. 3. c. 11. n. 80. Tract. JC. Anonym. de arrest. c. 8. pag. 85. §. non requiritur.*

(80) Quem si creditor, arrestum petens, vel primò vel secundo termino simul judici offerat, ulteriori non opus esse autumant renovatione; *ad quod facere videtur in sensu d. Const. 29. §. Begebe es sich auch ic.* Quò ipso tamè casu, is, qui prævenit libellò, alteri priori arrestanti, & intra præscriptum tempus libellum offerenti, non præfertur; *modò d. s. Begebe es sich auch. Tract. JC. Anonym. de arrest. c. 8. pag. 83. vers. similiter.*

(81) Quàm nempè rationem illud probandi commonstret. Ultra quam postea arresti effectus se non extendit, licet plus deberi appareat; & ita pronunciassent Lipsienses *testatur Tr. JC. Anonymi de arrest. c. 7. pag. 8. vers. deniq; effectus arresti; ubi ponitur quoq; sententia.* Nisi ante præstitam guarandam (ad quam usq; libellus de *Jure Saxon. mutari potest; text. in art. 14. in fin. l. 3. Landr. Fach. diff. 42. Reinh. part. 4. diff. 15. Kotschis in Process. Jur. par. 1. art. 13. n. 5.*) libellus mutatus sit & major summa expressa; *d. Tract. c. 7. pag. 81. §. Nisi ante præstitam guarandam.*

(82) Ad opponendum suas exceptiones, quibus se salvare posse putat. Ac licet nonnunquam in libello arrestatorio petitio citationis rei omitti soleat, & tamen arrestum validum pronuciari; cum regulariter Judex terminum ad agendum præscribere non possit; *l. un. C. ut nemo invit. ager. vel acus. cog. Landr. l. 3. art. 62.* tutius tamen est adjungi simul petitionem illam, cum litera *dict. Constit. 29.* omninò istud requirat, utentis copulis *Auch & Vnd d. Const. in pr. ibi: Dabey er dan auch Citation vnd Ladunge. & seq. §. Begebe es sich auch; ibi: obergabe vnd Citation ausbringt.* Et *Serenis. Elect. d. c. 51. Ordinat. jud. §. Wie aber nun. pag. 157. ibi: Auch hiebey vmb Citation vñ Ladung.* Et copule natura est conjungere; *per l. 36. Tit. 2. §. 2. nihil distat. ff. de Leg. 1. l. 142. tripli. ff. de V. S. §. 8. si plures Inst. de hered. instit. Everh. in loc. argum. legal.*

ab ordine n.4. in fin. & conjuncta uno eodemq; tempore requirere; Br. in l. si legatarius §. fin. ff. de Leg. 3. Tract. JC. Anonym. de arrest. c. 8. pag. 97. §. solet nonnunquam.

(83) Quod à D. AUGUSTO in rescripto Torgaviensi de anno 1583. tit. vom Arrest, wie derselbige zu gestatten/singulariter propter abusum arrestorum constitutum est; quib. sapius etiam opulenti in perfidiam & suspicionem ducuntur: idq; repetit Serenis. Elector JOHAN. GEORG. in d. c. 51. in pr. pag. 152. vers. Die weil aber gleichwol; ibi: So wollen wir / daß hierinne/dem anno 1583. publicirten Ausschreiben nach kein Arrest gestattet werden solle/es sey dann re.

(84) Ob quod scil. cuilibet liberum est arrestum imponere bonis debitoris sui, ut ait Serenis. Elect. d. c. 51. in pr. pag. 151. vers. Was dann den andern effect; ibi: Daß einē jedern re. Sed an de Jure etiam necessarium est, ut arrestaturus primum omnium debitorem requirat, id est, darumb freundlichen ersuche; eiq; denunciēt, ut solvat, aut se eum coram Judice esse conventurum? Non putamus; cum quis statim, veniente solutionis die, reum non solventē coram Judice convenire possit; §. appellamus ibiq; Fab. & Angel. Inst. de act. Dies namq; interpellat pro homine; text. in l. 12. magnam. C. de contrah. & committend. stipul. Decius in l. vinum. n. 9. ff. de reb. cred. & ibi Alex. n. 3. Urbanus tamen est, ut requiratur & admoneatur, antequam quis agat; Gl. & Dd. in l. debitores. C. de pign. & hypothec. Jas. in §. si itaq; discretis n. 41. & ibid. Zas. circ. fin. Imò admonitio ista, si judex de ea certior fiat, tanti effectus est, ut non solum judicem favorabilem faciat, dum iste audit, non temerè se, sed necessitate quadam molestari; Deth. Horst. tract. de jud. c. 8. quem habere multum est; Panorm. in c. consuluit. extr. de offic. & potest. jud. deleg. Sed etiam ab expensarum solutione actorem liberet: alioquin enim, si reus exciperet: Cur me non requisivisti, antequam ageres, solvissem lubens: actor in expensas condemnatur; Jas. in d. §. sic itaq; discretis n. 14. Inst. de act. Tractat. JC. Anonym. de arrest. c. 8. pag. 96. §. auff vielfeltiges freundliches Ersuchen.

(85) Quæ tamen concessio, ne dolus interveniat, actis publicis insinuari & arrestanti scheda recognitionis, ut loquuntur, cum mentione anni, & mensis & horæ arresti concessi ab actuario porrigi debet; Coler. de P. E. part. 1. c. 2. 207. Tract. JC. Anonym. de arrest. pag. 86. vers. Judex facta qualiquali fide: clandestinis arre-

410.

arrestis omnibus prohibitis; D. Augustus *part. 1. Novell. suarum*
d. Constit. 29. §. fin. Wir verbieten auch hiermit alle heimliche Kuma-
mer / vnd wollen / daß dieselbige in den Gerichten unsere Lande nicht
ferner verstatet werden / vnd do solches gleich beschehe / so sollen sie
doch an sich selbst nichtig vnd vnkräftig seyn. Et hæc etiam de ar-
resto Saxonico; sequitur

ARRESTUM EX JURE SINGULARI.

PROPOSITIO XV.

Arrestum ex Jure singulari est, quod ex pri-
vilegio (86) certę universitati vel personę (87)
(88) conceditur.

(86) Cujus aliàs tanta est efficacia, ut etiam pacto præva-
leat; *Bl. in l. 3. C. de bon. que lib. junctis illis, que tradit Jas. in l. non est*
impossibile. ff. de pact. ac consuetudinis vim obtinere dicatur; per
text. in l. 3. hoc jure. §. 4. aque ductus. ff. de aq. cottid. & estiv. & Dd. in l.
creditori. C. de pact. Ex quo utroq; arrestū procedere ex disputa-
tione nostra satis manifestum est; *Vid. Coler. de P. E. part. 1. c. 4. à n. 9.*

(87) Quale illud est, quod ab Imperatore communitati-
bus aut civitatibus concedi solitum est, ut liceat eis in casu mo-
ræ res debitorū suorum, etiam forensium, in illa civitate com-
munitatevè repertas & deprehensas sistere vel impedire; prout
tale privilegium Parisiis & in Monte Pessulano haberi *testatur*
Rebuffus, quem citat. Coler. d. c. 4. n. 9.

(88) Cujus generis est, quando creditor aliquis privatus à
Principe ad Magistratum inferiorem, judicem suum immedia-
tum, paratæ executionis, isthoc in loco aliàs non receptæ, man-
datū impetrat; *Coler. d. c. 4. n. 13.* Et ita absoluto arresto necessario
seu judiciali, ejusq; tribus generibus, tandem progredimur ad

ARRESTUM VOLUNTARIUM SEU CONVENTIONALE.

PROPOSITIO XVI.

Arrestum conventionale describimus,
quod ex partium conventionione (89) concedi-
tur. (90)

(89) Quā debitor se in casu moræ solutionis ad arrestum
obligat; quod omninò facere potest; *secundum ea quæ dicta sunt*

§. Pro-

§. Proposit. 3. n. 11. in fin. Et nihil tam congruum est fidei humanæ, quam ea, quæ inter eos placuerunt servare; text. in l. 1. pr. ff. de pact. Quodq; probat D. AUGUSTUS part. 2. suar. Nov. Constit. 21. d. pr. Ungeachtet aller Disputation, so wird solches pactum, vor beständig und freystig geachtet. Accipi tamen hic debet conventionis vocabulum in definitione positum generaliter de quibuscunq; contractibus & obligationibus sive dandi sive faciendi; arg. l. 2. stipulationum quedam pr. ff. de V. O. Coler. de P. E. part. 1. c. 5. n. 2.

(90) Mediante nimir. iudice qui omnino requiri debet; cum non valeat pactum, quod creditor propria autoritate possit capere & abducere debitorem, si in termino non solverit; Cyn & Alex. in l. alia §. eleganter. ff. sol. matr. Brun. de cess. bon. quest. 20. Et text. expressus in d. Constit. 21. pr. ibi: Jedoch also, daß dem Gläubiger das anhalten oder gehorsam legen / nicht vor sich allein gestattet / es were sonst privatus carcer: Sondern daß der Gläubiger vormittels des Richters oder der Obrigkeit Hülffe vff die vorgehende Voreinigung / die execution suchen sell. Nisi debitor sit fugitivus; tunc enim eum creditor propria potest capere autoritate, & iudicio, sub quo deprehensus fuit, tradere; ut est text. in d. Constit. 21. §. seq. Aber wann der Schuldener auff flüchtigen Füßen ist etc. Concludat hæc quæstio: An contractus ab arrestato cum arrestante, durante adhuc arresto initus valeat? Ita censemus; cum hoc sanè casu creditor nihil injusti fecerit; & arrestatus sibi ipse metum, si quis est, intulerit: Ideoq; etiam non de alio, sed de seipso queri debet; arg. l. 21. si mulier in fin. pr. ff. quod met. caus. nisi debiti modus excedatur; arg. l. fin. 23. non est verisimile. §. 3. si quis. ff. d. l. quod met. caus. vid. Peck. de J. S. c. 29. per tot.

SOLI DEO GLORIA!

Ut fieri solet, propter festinationem vitia quædam typographica irreperunt; quæ æquus Lector boni consulat: Et in duobus quidem prioribus quaternionibus notari possunt hæc, sed præcipua tantum: veluti

in n. 5. lin. 4. legitur hujus pro horum. n. 18. lin. 5. omissa sunt verba: ex operis suis. Sic enim scribi debuerat: satisfaciat ex operis suis. n. 29. lin. 7. legitur arrestare pro arrestari. Occurret etiam aliquoties, sed pro seu.

Cætera autem, & si quæ in subsequentibus fuerint, alia, benevolus Lector pro dexteritate sua ipse corriget, cum Respondenti posteriora iterum perlegendi tempus nullum datum fuerit.

153989

ULB Halle 3
003 260 577

R

VD 17

quod
pbila
versis pbi
laterie di
cuntur car
te in quibus
continentur
tur in cano
ra cones.

Si
dini
naciones.
in tomos
suas. s. m
legem isti
cremāf.
sed ille in
cussis to:
mo becfi
unt post
publica:
conem bo
noze in ex
ilium mit
atur. ut. C.
de malefi.
nullus. ac.

On
lice:
at. ppter
segetes.
nunquid
ergo hic
rephendi
tur astro
comianu

rus ignarus. ideo tribndus e diuinus.
Quid aut miru si que admodu ille corpis
bumam vel purbata uel mortificata tem
perie seu bonas seu malas futuras puidet
ualitudines. sic demoes in aeris affectoe
sibi notas nobis ignotas puidet futuraf
tepestates. Aliqn boim etia disposicoes
no solu voce platas veruz etia cogitacoie
oceptas. cu signa qdam ex aio expmū
tur in corpore tota facilitate pdiscut. atqz
bine etia multa futura nūciant. ams vi
delic. mira q ista disposica no nouerunt.
fallunt etia in die fallēdi. munda volū
tate q boim errore etantur. q ne apud
cultores suos pōdus auctoritatis amit
tant. id agūt vt mterpūbz suis signoꝝ
qz suoꝝ diectoribz culpa tribuat qn ipi
malī decepti fuerint vel menti. Nō unqꝫ
vero ipsi maligni spūs et illusozes boim
atqz inuafozes salutis eoꝝ solēt pdice
re defectū culture sue et pdoloꝝ ruīnam
quatinus pscī videātur qd in singlis re
gms ā locis vēturuz et qd aduersi sue fa
ctōm dtingere possit. qd etia illi q gētlū
bistorias legūt nō ignorāt. Quid ergo
mirū si iam imminēte tēploꝝ. q simulacro
rup. euertioe quā ppter dei sumi tāto an

illa pture facit. Vnde
et nouissima annūciante in
estis. Cultores vero pdolo
mūone sepandi fuit. Spna
ad corūthios. si qz frat fo
rus aut pdolis fuies cū ei
bū sumere. **Q**uinc ec m d
mū umozis legū.

Quis ariolos arusp
res obfuaugrit ā phi
vius fuerit anathema fit.
ritano occhio. ca. xxxij. **Q**

Ni diuinaoēs expa
um subsecūtur. uel in domo
di boies mtrōducunt ex qri
magica ā expiādi cā sub re
iaceāt scdm Gradus peniti
Ite ex oculi. marām ipe.

On liceat
xpianis tenē tradico
tuare uel colere elemēta ā
curfus. ā manē signoꝝ. Fall
faciēda. uel ppter segetes. x
tādas uol. dū qz. f. f. f.

*Processus Epistolae
H. J. & R. v. t. e. n. g.*

DISPUTATIO
De
JURE ARRESTI,

Q V A M
In hac Legum nutrice Salana,

EX
Fussu & decreto Nobil. mi Jctorum Ordinis,

SUB PRÆSIDIO

Viri Ampl. mi ac Consult. mi

DN. D. JOHANNIS SUEVII,
Antecessoris publici, Dicafterii Provincialis, Facul-
tatis Juridicæ ac Scabinatus Assessoris Primarii, & p. t.
Rectoris Magnifici;

*Præceptoris ac Promotoris sui quavis animi promptitudine
devotè & aternùm colendi;*

*publicitùs
in Auditorio Jctorum*

PRO

*Summo Utriusq; Juris gradu consequendo,
placidæ disquisitioni exponet*

JACOBUS MONACHUS,
Buttelstadiò-Thuringus,

Ad diem 1. Maii horis consuetis pomeridianis.

Just. Lips. Lib. 1. disc. 15. man. ad Stoic.

*Satis triumphat veritas, si apud paucos bonosq; accepta:
nec indoles ejus est placere multis.*

J E N Æ

TYPIS STEINMANNIANIS,

ANNO clò lò cxxx,

389.

22

